

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ 2-4 Τ.Κ. 106 78 ΑΘΗΝΑ

Η ΙΕΡΗ ΠΟΛΗ ΤΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ
ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ Η ΗΡΩΪΚΗ ΕΞΟΔΟΣ

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΑ 200 ΧΡΟΝΙΑ (1826 - 2026)
ΑΠΟ ΤΗΝ ΗΡΩΪΚΗ ΕΞΟΔΟ
ΤΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

ΗΜΕΡΑ ΕΞΟΔΟΥ
10 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1826

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΕΥΧΟΣ 239 ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2026

ISSN 1105-607X

ΤΕΥΧΟΣ 239
ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2026

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΕΝΩΣΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ

ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ 2-4

Τ.Κ. 10678 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.-FAX 210-3819571

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΠΡΩΤΗ: 1975-1977

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΗ: 1983-

ΤΕΥΧΟΣ 239

ΑΠΡΙΛΙΟΣ – ΙΟΥΝΙΟΣ 2026

ΕΚΔΟΤΗΣ – ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΛΕΥΤΕΡΗΣ Β. ΤΖΟΚΑΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δόρδου 35, Τ.Κ. 10443 Αθήνα

Τηλ. 210-5120009

*

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΓΑΠΟΥΛΑ ΕΥΘΥΜΙΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΟΡΑΙΔΑΣ

ΡΙΤΑ ΝΑΣΤΟΥ - ΜΥΣΤΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΦΩΤΙΟΣ ΚΟΥΛΑΡΜΑΝΗΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΡΗΣΤΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΝΑΤΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ – ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ

ΕΝΩΣΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ

ΠΑΥΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΥ

Τ.Θ. 8231, Τ.Κ. 10210 ΑΘΗΝΑ

Κατάθεση στον τραπεζικό λογαριασμό

της Ένωσης στην Εθνική Τράπεζα

IBAN: GR6101100400000004062505138

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΕΝΩΣΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ

Τ.Θ. 8231, Τ.Κ. 10210 ΑΘΗΝΑ

e-mail: EEL1930@GMAIL.COM

ellineslogotexnes.gr

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΚΩΣΤΑΣ Γ. ΚΟΥΚΟΥΔΑΚΗΣ

ΖΩΟΔ. ΠΗΓΗΣ 91, 11473 Αθήνα

τηλ. 210-6429961, τηλ./fax. 210-6461660

e-mail: a_telier@otenet.gr

Κάθε Λογοτέχνης φέρει
την ευθύνη των κειμένων του

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΕΚΔΟΤΗ

ΔΥΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑΤΑ έχουμε στο τεύχος 239 της «Λογοτεχνικής Δημιουργίας». Το ένα είναι τα 200 χρόνια από την «ΕΞΟΔΟ ΤΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ» (1826-2026) και το άλλο, η εκδήλωση που έγινε στις 4 Μαρτίου 2026, στην αίθουσα «Μιχαήλα Αβέρωφ» της Εταιρίας Ελλήνων Λογοτεχνών, που υπήρξε το διαχώρητο με την απονομή τιμητικών διακρίσεων: Εκφοράζουμε μέσα από την ΕΝΩΣΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ και το περιοδικό μας την εποχή μας, με την ελπίδα για διέξοδο, που δε λείπει καθόλου από ανάμεσά μας. Είναι το συναίσθημα των μελών του Δ.Σ. για ένα καλύτερο κόσμο στους χαλεπούς καιρούς που ζούμε. Έχουμε την υπομονή, επιμονή και την ικανότητα ενός προσεχτικού παρατηρητή. Επισημαίνουμε ακριβώς την έλλειψη των πολλών ανθρώπων που να φλογίζονται απ' τη φωτιά της ιερής ανησυχίας για διέξοδο. Γιατί μόνο όταν η ανησυχία για τούτη την παράλογη εποχή που φτάσαμε, με την αβεβαιότητα και την απειλή ενός νέου μακελειού που μπορεί να φτάσει, με το βαρύτερο άγχος στην ψυχή και το φόβο, τον απέραντο φόβο και τη διαπίστωση πως τόσες χιλιάδες νεκροί δεν ωφέλησαν σε τίποτα – μόνο όταν, λοιπόν, η ανησυχία γίνει καθολική, μόνο τότε θάχει κερδηθεί η υπόθεση της Ειρήνης, του Πολιτισμού, του ψωμιού, της Ελευθερίας και της Τεχνικής Νοημοσύνης. Είναι το κορυφωμα της ανθρωπιάς μέσα στο σημερινό και ιδιαίτερα στον αυριανό κόσμο, που δημιούργησε ο μηχανιστικός ρυθμός της ζωής, καθώς ρυθμίζονται απ' τη σκοπιμότητα και την επιστημονική αναγκαιότητα. Η αγωνία κορυφώνεται σ' έναν κόσμο που κοντεύει ν' αποτελείται μόνο από παρανοϊκούς... Καλό Καλοκαίρι.

A.B.T.

Ο Πρόεδρος

*και το Διοικητικό Συμβούλιο εύχονται
στα μέλη και στους φίλους της Ένωσης
ΜΕ ΥΓΕΙΑ ΚΑΛΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ*

Μήπως ξεχάσατε

τη συνδρομή σας;

Αν ναι, σπεύσατε!

Ετήσια συνδρομή 50 ευρώ.

Η Έξοδος των Ελεύθερων Πολιορκημένων

Μετά το Ντολμά έπεσε και το Αιτωλικό (1 Μαρτίου). Ο βρόχος τώρα γύρω από το Μεσολόγγι (παρά τη θαυμαστή νίκη στην Κλείσοβα στις 25 Μαρτίου) σφίγγεται θανάσιμα, αφού δεν υπάρχουν τροφές και οι προσπάθειες γι' ανεφοδιασμό από τον ελληνικό στόλο αποτυχαίνουν. Αν και σκελετωμένοι οι Ελεύθεροι Πολιορκημένοι από την πείνα και τις αρρώστιες (πέθαιναν καθημερινά εκατό μ' εκατόν πενήντα άνθρωποι κι έμεναν άταφοι, γιατί οι ζωντανοί δεν είχαν τη δύναμη να τους θάψουν), δεν παραδίνονται, αλλά, μετά από σύσκεψη στην πλατεία της Αγίας Παρασκευής, αποφασίζουν την απόκοτη Έξοδό τους τη νύχτα του Σαββάτου του Λαζάρου προς την Κυριακή των Βαΐων (10 προς 11 Απριλίου 1826):

*Στην εκκλησιά συνάχτηκαν, μέσα στο Άγιο Βήμα,
κ' ένας τον άλλον έλεγαν, κ' ένας τον άλλον λέγουν:
– Παιδιά, να μεταλάβουμε, να ξιμολογηθούμε,
βράδϋ γιουρούσ' θα κάμομε στα έξω για να βγούμε.*

Τα τραγικά γεγονότα είναι γνωστά. Σώθηκαν μονάχα 1.300 άντρες (από τις 3 000), 13 γυναίκες (από τις 5.500) και 3-4 παιδιά ενώ οι υπόλοιποι βρήκαν το θάνατο ή αιχμαλωτίστηκαν. Από τους Τούρκους σκοτώθηκαν γύρω στις 5.000. Να πώς το δημοτικό τραγούδι περιγράφει τα σχετικά με την Έξοδο:

*Ποιος θε ν' ακούσει κλάιματα, γυναικεία μοιρολόγια,
Ας πάει ν-από το Κάρελι κι από το Μισολόγγι,
κι εκεί ν' ακούσει κλάιματα, γυναικεία μοιρολόγια,
πώς κλαιν οι μάνες για παιδιά και τα παιδιά για μάνες,
Δεν κλαίνε για το σκοτωμό, που θε να σκοτωθούνε,
μόν' κλαίνε για το σκλαβωμό, που θε να σκλαβωθούνε.
Ήταν Σαββάτ' αποβραδής, ανήμερα Λαζάρου,
τρανό τελάλη βάρεσαν μέσα στο Μισολόγγι
στις εκκλησίες μαζώχτηκαν όλοι, μικροί μεγάλοι,
κι ένας τον άλλον έλεγε κι ένας τον άλλον λέει:
– Αδέρφια, τι θα κάμομε στο χάλι που μας ήυρε;
Είκοσι μέρες πέρασαν, που ο ζάϊρές εσώθη.
φάγαμ' ακάθαυτα σκυλιά και γάτους και ποντίκια.
Το Βασιλάδι ν-έπεσε, τ' Αντελικόν εχάθη,
ήλθαν και τα καράβια μας και πάλε πίσω πάνε.
Θανάσης Κότσκας φώναξε, Θανάσης Κότσκας λέγει:
– Αδέρφι', ας πολεμήσομε τους Τούρκους σα λιοντάρια
και το γιουρούσ' ας κάμομε, ας και διαβούμε πέρα.
Μπροστά θα νά' βγουν οι γεροί, στη μέση ν-οι γυναίκες.
Εγίνηκε το τσάκισμα μέσ' στου Μακρή την τάπια,
και το γεφύρι χάλασαν και τα παιδιά τα πνίξαν.
Άρρωστοι μέσα μείνανε μαζί με το Δεσπότη,
φωτιά στο κάστρο βάλανε, κανένας δε σκλαβώθη...*

ΕΝΩΣΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ**ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ 2-4,106 78 ΑΘΗΝΑ****ΤΗΛ.-FAX210-3819571 – e-mail:eel1930@gmail.com – www.logotexnes.gr****ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΕΤΟΥΣ 2026**

Η Ένωση Ελλήνων Λογοτεχνών προκηρύσσει, για το έτος 2026, τους πιο κάτω Πανελληνίους και Παγκύπριους Λογοτεχνικούς Διαγωνισμούς:

- α) **ΠΟΙΗΣΗΣ:** Μέχρι είκοσι (20) στίχους έμμετρους ή ελεύθερους,
 β) **ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ:** Μέχρι τέσσερις (4) σελίδες, μεγέθους Α4,
 γ) **ΧΡΟΝΙΚΟΥ-ΜΑΡΤΥΡΙΑΣ:** Μέχρι τέσσερις (4) σελίδες, μεγέθους Α4,
 δ) **ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΟΣ:** Μέχρι διακόσιες (200) σελίδες, μεγέθους Α4,
 ε) **ΘΕΑΤΡΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ:** Μέχρι 50 σελίδες, μεγέθους Α4.
 στ) **ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ:** (Ποίηση ή Διηγήματα), τριών τυπογραφικών και άνω (Έκδοση 2025 - 2026)

Όλα τα θέματα του διαγωνισμού είναι ελεύθερου θέματος και μέγεθος γραμματοσειράς ARIAL 12.

ΟΡΟΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

1. Τα έργα να είναι ανέκδοτα και αδημοσίευτα για τις τρεις πρώτες κατηγορίες.
2. Να υποβληθούν σε πέντε δακτυλογραφημένα αντίτυπα με ψευδώνυμο, το οποίο θα αναγράφεται στο επάνω δεξιό μέρος του κειμένου. Τα πραγματικά στοιχεία (ονοματεπώνυμο, διεύθυνση και τηλέφωνο) του διαγωνιζομένου να κλεισθούν σε μικρό φάκελο και στο εξωτερικό του μέρος να αναγραφεί το ψευδώνυμο.
3. Για τις άλλες τρεις κατηγορίες να είναι έργα, που έχουν εκδοθεί σε βιβλία. Όλα να σταλούν σε πέντε αντίτυπα απλά και όχι συστημένα στη διεύθυνση:

Ένωση Ελλήνων Λογοτεχνών
Τ.Θ.8231 Τ.Κ. 102 10 Αθήνα

Στο επάνω αριστερό μέρος του φακέλλου αποστολής να αναγραφεί το ψευδώνυμο.

3. Ημερομηνία υποβολής είναι μέχρι τις **31 Οκτωβρίου 2026**. Θα λαμβάνεται υπόψη η σφραγίδα του ταχυδρομείου.
4. Τα υποβαλλόμενα κείμενα δεν επιστρέφονται.
5. Ο χρόνος και ο χώρος της απονομής των βραβείων και επαίνων θα ανακοινωθεί έγκαιρα τηλεφωνικώς στους ενδιαφερόμενους και θ' αναρτηθεί από την **1η Δεκεμβρίου 2026** στην ιστοσελίδα της Ένωσης: **ellineslogotexnes.gr**
6. Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της Ένωσης δεν μπορούν να συμμετάσχουν, καθώς και οι τιμηθέντες με **πρώτο βραβείο** σε προηγούμενους διαγωνισμούς της Ένωσης.
7. Η συμμετοχή στους διαγωνισμούς προϋποθέτει και την αποδοχή των όρων.
8. Η κρίση της Κριτικής Επιτροπής είναι αμετάκλητη.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ στο τηλέφωνο **210-3819571**, καθημερινώς.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΛΕΥΤΕΡΗΣ Β. ΤΖΟΚΑΣ

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΟΡΛΙΔΑΣ

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΤΣΩΛΗ

Στην αίθουσα «Μιχαήλα Αβέρωφ» της Εταιρίας Ελλήνων Λογοτεχνών παρουσιάστηκε το συνολικό έργο (ποιητικό- μυθιστορηματικό) του δημιουργού Γιάννη Τσώλη. Ήταν τη Δευτέρα, 27 Απριλίου 2026 και ώρα 7 μ.μ.. Χαιρέτησαν ο Λεύτερης Β. Τζόκας, Πρόεδρος Ένωσης Ελλήνων Λογοτεχνών (στο αναλόγιο) και ο Γιώργος Μαρινάκης (Γεν. Γραμματέας της Εταιρίας, που συνέθεσε στο πιάνο). Μίλησαν ο Κώστας Καρούσος, Πρόεδρος της Εταιρίας, η Ελένη Συκά-Κοντόζογλου (ταμίας Ε.Ε.Λ.) και ο Σπύρος Ζαχαράτος, μέλος του Δ.Σ.. Συντόνισε ο Δημήτρης Λαμπρόπουλος και απάγγειλαν η Αλεξάνδρα-Βαΐτση-Βάκρου ποιήτρια μέλος Ε.Ε.Λ. και ο Γιάννης Γερογιάννης, μέλος Δ.Σ. της Εταιρίας. Ο δημιουργός Γ. Τσώλης στην αντιφώνηση του, ευχαρίστησε ομιλητές και ακροατές που παραβρέθηκαν.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΑΣΟΥΡΗΣ

Έφυγε από τη ζωή στις 21 Απριλίου 2026 και η εξόδιος ακολουθία έγινε στις 24 Απριλίου 2026 ώρα 12.30 μ.μ. στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Αμαρουσίου, το εκλεκτό μέλος της Ένωσης Ελλήνων Λογοτεχνών, Δημήτρης Μασούρης, καθηγητής Φιλολογος, τ. Σχ. Σύμβουλος, συγγραφέας, ποιητής και λαογράφος, σε ηλικία 96 ετών. Επικήδειους λόγους εκφώνησαν, ο Πρόεδρος της Ένωσης Ελλήνων Λογοτεχνών Λεύτερης Β. Τζόκας, ο πρ. Δήμαρχος Αμαρουσίου Γιώργος Πατούλης και η μαθήτριά του στο Λύκειο Αμαρουσίου, κα Μαριάννα Μήλλα, τ. Λυκειάρχης, που αναφέρθηκαν στο ήθος, την προσωπικότητα, το εκπαιδευτικό και πνευματικό έργο του μεταστάντος.

Θερμά συλλυπητήρια στην Οικογένειά του.

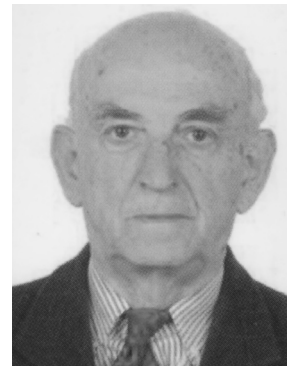
ΟΙ ΑΓΙΑΣΩΤΕΣ ΤΙΜΗΣΑΝ ΤΟΝ ΤΟΠΟ ΤΟΥΣ

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρίας Ελλήνων Λογοτεχνών σε συνεργασία με τον Φιλοπρόοδο Σύλλογο Αγιασωτών - Λέσβου, στην αίθουσα «Μιχαήλα Αβέρωφ», την Τετάρτη 29 Απριλίου 2026 και ώρα 7 μ.μ. τίμησαν τον ΓΙΑΝΝΗ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, μέλος της Εταιρίας, Επίτιμο Πρόεδρο Φ.Σ.Α., Συγγραφέα, Ιστορικό και Ερευνητή, Φιλολόγο και τ. Σχολικό Σύμβουλο, για τα 66 χρόνια παρουσίας του στα Γράμματα και την 45χρονη προσφορά του ως Διευθυντής και Αρχισυντάκτης του Περιοδικού «ΑΓΙΑΣΟΣ». Ακόμα για τα 50χρονα από την ίδρυση του Φ.Σ.Α. Χαιρέτησαν ο Κώστας Καρούσος, Πρόεδρος της Εταιρίας, ο Παναγιώτης Σταυρακέλης, Πρόεδρος Φ.Σ.Α., ο Νίκος Σηφουνάκης, Πρόεδρος της Π.Ε. «ΑΡΧΙΠΕΛΑΓΟΣ» και ο Λευτέρης Β. Τζόκας, Πρόεδρος Ένωσης Ελλήνων Λογοτεχνών. Ομιλήτρια: Στέλλα Τσιορλίδα - Δαρέλη, Συντονιστής: Σωτήρης Βουνάτσος και Απόδοση κειμένου: Έφη Χαντζούλη, ηθοποιός, ποιήτρια, φιλόλογος.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΛΕΤΣΟΣ

Έφυγε από τη ζωή στις 10 Μαΐου 2026 και η εξόδιος ακολουθία έγινε στις 13 Μαΐου 2026 ώρα 11.30 π.μ. στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Αμαρουσίου, το εκλεκτό μέλος της Ένωσης Ελλήνων Λογοτεχνών, Δημήτρης Κολέτσος, συγγραφέας, ποιητής και λαογράφος, σε ηλικία 97 ετών. Επικήδειους λόγους εκφώνησαν, ο Πρόεδρος της Ένωσης Ελλήνων Λογοτεχνών Λευτέρης Β. Τζόκας, και η κόρη του που αναφέρθηκαν στο ήθος, την προσωπικότητα και το πνευματικό έργο του μεταστάντος. Θεράμα συλλυπητήρια στην Οικογένειά του.

ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗ 4 ΜΑΡΤΙΟΥ 2026 ΣΤΙΣ 18.00**Η ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΙΜΗΤΙΚΩΝ ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΝ
ΤΟΥ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ & ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΥ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ
ΕΤΟΥΣ 2025 ΣΤΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑ «ΜΙΧΑΗΛΑ ΑΒΕΡΩΦ».**

Το αδιαχώρητο επεκράτησε με την προσέλευση συμμετεχόντων στην εκδήλωση Απονομής Τιμητικών Διακρίσεων του Πανελλήνιου και Παγκύπριου Λογοτεχνικού Διαγωνισμού, έτους 2025, της Ένωσης Ελλήνων Λογοτεχνών, στη μεγάλη αίθουσα «Μιχαήλα Αβέρωφ» της Εταιρίας Ελλήνων Λογοτεχνών (Γεναδίου 8, 7^{ος} όροφος) την Τετάρτη 4 Μαρτίου 2026, στις 18:00 το βράδυ.

Ήταν σύσσωμο το νεοεκλεγέν Συμβούλιο και οι επιλαχόντες της Ένωσης Ελλήνων Λογοτεχνών και πολλά μέλη του αδελφού Σωματείου της Εταιρίας Ελλή-

νων Λογοτεχνών, που μας παραχώρησαν ΔΩΡΕΑΝ την αίθουσα και ευχαριστούμε τον Πρόεδρο Κώστα Καρούσο και το Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρίας.

Το λόγο πήρε κατ' αρχάς η κοσμήτωρ της Ένωσης κα Ρίτα Μυστακοπούλου – Νάστου που καλωσόρισε τους παριστάμενους και αναφέρθηκε διεξοδικά στη συνέχεια στον σκοπό της εκδήλωσης και τις Βραβεύσεις του Λογοτεχνικού Διαγωνισμού, συνδέοντας τον με τον «Φιλαδέλφειο Λογοτεχνικό Διαγωνισμό», όταν στη Συνεδρία της 4^{ης} Απριλίου 1945 της «Ένωσης Ελλήνων Λογοτεχνών» ο αεί-

μνηστος Αλέξανδρος Φιλαδελφεύς, αργότερα πρόεδρος της Ένωσης (1954-1955) ανακοινώνει ότι «αποφάσισε να αναστήσει τον υπό του πατρός του ιδρυθέντα Ποιητικόν Διαγωνισμόν και ότι θα αναθέσει την διενέργεια αυτού εις την Ένωσην. Ο πρόεδρος – τότε της Ένωσης Δημήτριος Καλογερόπουλος εξαίρει την απόφασιν και τον ευχαριστεί» (Βιβλίο Πρακτικών Ένωσης 4/4/1945). Στη συνέχεια η κα Ρίτα Μυστακοπούλου – Νάστου έκανε αναφορά στην «Παγκόσμια Ημέρα Εορτασμού της Ελληνικής Γλώσσας» που εορτάζεται το έτος 2026.

Είπε χαρακτηριστικά:

Κυρίες, Κύριοι, Εκλεκτοί προσκεκλημένοι, Μέλη και Φίλοι της Ένωσης, Καλησπέρα σας.

Είμαι η Ρίτα Μυστακοπούλου- Νάστου, Κοσμήτωρ της Ένωσης Ελλήνων

Λογοτεχνών. Ο Πρόεδρος Κος Λευτέρης Τζόκας και το Διοικητικό Συμβούλιο της Ένωσης, σας καλωσορίζουμε στη σημερινή μας εκδήλωση. Η παρουσία όλων σας, μας δίνει μεγάλη χαρά.

Καταρχάς, τα ευχάριστα και αισιό-

δοξα νέα της Επικαιρότητας. Όντες τιμημένοι και υπερήφανοι ως Έλληνες, βρισκόμαστε στην ευτυχή θέση, να χαίρετῆσουμε την επίσημη ανακήρυξη της UNESCO, όπου 90 κράτη-μέλη ομόφωνα, με την απόφαση, της 43^{ης} Γενικής Διάσκεψής της, τον Νοέμβριο του 2025, καθιέρωσε την 9^η Φεβρουαρίου, ημέρα μνήμης του Εθνικού μας Ποιητή Διονυσίου Σολωμού, ως «Παγκόσμια Ημέρα της Ελληνικής Γλώσσας».

(Η συγγραφή του Εθνικού μας Ύμνου 1823-2026).

Τιμούμε με τη σειρά μας, ως Λογοτεχνικό Σωματείο και γιορτάζουμε την Παγκόσμια Ημέρα, της, αδιαλείπτως ομιλούμενης, πανάκριβης, πολύτιμης και ζωντανής 40 αιώνων, Ελληνικής Γλώσσας.

Η γλώσσα μας, πλούσια σε εννοιολογικό βάθος, λειτούργησε ως η βάση του δυτικού πολιτισμού, της επιστήμης, της φιλοσοφίας και της Δημοκρατίας. Επηρέασε πολλές άλλες γλώσσες, όπου πλήθος λέξεων, με ελληνικές ρίζες, χρησιμοποιούνται έως σήμερα, παγκοσμίως. - Εξ άλλου, ο Ζακ Μπουσάρ, Καναδός καθηγητής ελληνικής φιλολογίας στο Πανεπιστήμιο του Μόντρεαλ, αναφέρει πως «Η Ελληνική Γλώσσα, είναι η Μητρική Γλώσσα του Δυτικού Πολιτισμού». - Κατά τον Ρήτορα Ισοκράτη: «Έλληνας καλείσθαι, τους, της παιδείσεως της ημετέρας, παρά τους, της κοινής φύσεως, μετέχοντας». Αλλά και «Των Ελλήνων όνομα πεποίηκε μηκέτι του γένους, αλλά της διανοίας δοκεῖν εἶναι». Η φράση αυτή, είναι επιγραφή που κοσμεί την πρόσοψη της Γενναδείου Βιβλιοθήκης στην Αθήνα, τονίζοντας τη σημασία της Κλασικής Παιδείας. Ο Ισοκράτης, δι-

δάξε ότι η ελληνική παιδεία, είναι το στοιχείο που ενώνει και ορίζει την ελληνική ταυτότητα και επαναπροσδιόρισε την έννοια «Έλληνας», μετατρέποντάς την, από φυλετικό όρο σε όρο παιδείας, πολιτισμού και διανοίας. - Ο Γκαίτε σε ερώτηση των μαθητών του: «Δάσκαλε τί να διαβάσουμε, για να γίνουμε σοφοί όπως εσύ»; Απάντηση: «Τους Έλληνες Κλασικούς» «Και όταν τελειώσουμε τους Έλληνες Κλασικούς τί να διαβάσουμε»; - «Πάλι τους Έλληνες Κλασικούς»!!! - Ο Κικέρων, Ρωμαίος φιλόσοφος και πολιτικός, είπε Ελληνικά: «Ει οι Θεοί διαλέγονται, την των Ελλήνων γλώτταν χρώνται». - Ο Βολταίρος, Γάλλος συγγραφέας, ιστορικός και φιλόσοφος είπε: « Είθε η Ελληνική γλώσσα να γίνει κοινή όλων των λαών».

-Ο Francisco Rodrigues-Adrados, Ισπανός γλωσσολόγος, μέλος της Ακαδημίας Αθηνών, είπε: «Όλες οι γλώσσες θεωρούνται κρυφά Ελληνικά, με δάνεια από την Ελληνική, τη μητέρα των γλωσσών».

- Ο Ιμπν Χαλτούν, ο μεγαλύτερος Άραβας ιστορικός είπε: «Πού είναι η γραμματεία των Ασσυρίων, των Χαλδαίων, των Αιγυπτίων; Όλη η ανθρωπότητα έχει κληρονομήσει την γραμματεία των Ελλήνων, μόνον». Καθώς και πολλοί άλλοι ξένοι, λάτρεις της ελληνικής γλώσσας!!

- Ο Σύγχρονός μας και πολυβραβευμένος ποιητής με Νόμπελ, Οδυσσέας Ελύτης, με ιδιαίτερη αγάπη στην ελληνική γλώσσα, έγραψε: « Θάθελα να κοιμηθώ μια μέρα και να ξυπνήσω σ' έναν αιώνα, όπου και τα πουλιά ακόμη να κελαηδούν ελληνικά και νικητήρια...». Και συνεχίζει «...Είναι μια γλώσσα με πολύ αυστηρή γραμματική, που την έφκιασε μόνος του

ο λαός, από την εποχή, που δεν πήγαινε ακόμη σχολείο και την τήρησε με θρησκευτική προσήλωση κι αντοχή αξιοθαύμαστη, μέσα στις πιο δυσμενείς εκατονηταετίες. Η γλώσσα μας, δεν αποτελεί απλώς ένα μέσον επικοινωνίας, συμβαίνει όμως ν' αποτελεί και εργαλείο μαγείας και φορέα ηθικών αξιών και το ήθος αυτό γεννά υποχρεώσεις...».

- Από το «Άξιον εστί», μεταξύ άλλων λέει: «Την γλώσσα, μου έδωσαν ελληνική. Το σπίτι φτωχικό στις αμμουδιές του Ομήρου. - Μονάχη έργοια η γλώσσα μου, με τα πρώτα μαύρα ρίγη... - Μονάχη έργοια η γλώσσα μου, με τα πρώτα Δόξα Σοι, - Μονάχη έργοια η γλώσσα μου, με τα πρώτα λόγια του Ύμνου!»

-«Κατακλυσμούς ποτέ δεν λογαριάσαμε, Μπήκαμε μες τα όλα και περάσαμε, Κι έχουμε στο κατάρτι μας βιγλάτορα, Παντοτινό τον Ήλιο τον Ηλιάτορα»!

-«Κείνο που σου προσάπτουνε τα χελιδόνια, είναι η Άνοιξη που δεν έφερες». Και λοιπά πολλά αποφθέγματα!!

Και επί του πρακτέου: Απόψε, Αντικείμενο της σημερινής εκδήλωσης είναι η Απονομή Βραβείων και Επαίνων, της Ένωσης Ελλήνων Λογοτεχνών, στους συμμετέχοντες στον αδιάβλητο, με απόλυτη δικαία κρίση, Πανελλήνιο και Παγκύπριο Λογοτεχνικό Διαγωνισμό, του έτους 2025.

Ο θεσμός του λογοτεχνικού διαγωνισμού και των βραβεύσεων έχει τις ρίζες του παλαιόθεν. Όταν: Στη Συνεδρία της 4^{ης} Απριλίου 1945, ο Αλέξανδρος Φιλαδελφεύς, Έλληνα Αρχαιολόγος, Ιστοριοδίφης και Ζωγράφος, αργότερα Πρόεδρος της Ένωσής μας, (1954-1955), ανακοινώνει ότι αποφάσισε να αναστήσει, τον υπό

του πατρός του Θεμιστοκλέους ιδρυθέντα, «Φιλαδέλφειον Λογοτεχνικόν Διαγωνισμόν». Τον θεσμό και την διενέργεια αυτού, ανέθεσε εις την Ένωση Ελλήνων Λογοτεχνών. Ο τότε Πρόεδρος της Ένωσης, Δημήτριος Καλογερόπουλος εξαίρει την απόφασή του και τον ευχαριστεί.

Ο ποιητής και πρόεδρος της Ένωσης κ. Λευτέρης Τζόκας, σε απόσπασμα του ποιήματός του γράφει:

«Οι κοπιώντες δίκαια νιώθουνε περηφάνεια / καθώς ροφούνε τους ανθούς και τ' Άγιο μέλι, / Ευχές κι ελπίδα στην ψυχή πλέκονται τα Στεφάνια, / Ο κόπος βρίσκει ανταμοιβή, πνευματική κυφέλη».

Η Ένωση Ελλήνων Λογοτεχνών, είναι το αρχαιότερο Ελληνικό Λογοτεχνικό Σωματείο με έτος ιδρύσεως το 1930 και ιδού πώς προέκυψε.

Η Ανεξαρτησία της Ελλάδας και η Ελευθερία της, μετά από τέσσερις αιώνες σκλαβιάς, όπου στέναζε η πατρίδα μας, κάτω από τον Βάρβαρο Τουρκικό Ζυγό, αποκτήθηκε με την Επανάσταση των Ελλήνων το 1821. Η δυστυχής Πατρίδα μας, χωρίς Πολιτισμό και πρόοδο σε Γράμματα και Τέχνες, συνέχιζε να ζει τον Μεσαίωνα, όταν η πολιτισμένη ελεύθερη Ευρώπη είχε μπει στην Αναγέννηση και μεγαλουρούσε.

Έτσι λοιπόν, μετά την Ανεξαρτησία μας, χρειάστηκαν αρκετά χρόνια, ώστε η Ελλάδα να ξαναβρεί το δρόμο για να λειτουργήσει, ελεύθερη πια ως κοινωνικό κράτος των Θεσμών, του Πνεύματος, των Επιστημών και της ελεύθερης Παιδείας.

Δεν άργησαν να εμφανιστούν οι λογοτέχνες, οι ποιητές, οι, με πνευματικές ανησυχίες συγγραφείς, ελεύθεροι πια να εκφραστούν πνευματικά. Τότε όμως, η

Ελλάδα βρισκόταν σε άθλια κατάσταση, πάμπτωχη και σε μεγάλο βαθμό αναλφάβητη. Οι Λόγιοι στην Αθήνα εκείνης της εποχής, μη έχοντας τον χώρο για τις λογοτεχνικές τους συζητήσεις, ευρίσκονταν καταρχάς σε σπίτια εύπορων, αλλά και της διανοήσης πολιτών, με τσάι, καφέ, ή φαγητό, εκ μέρους των αμφιτρούωνων και προς ψυχαγωγία και πνευματική ανάταση, απήγγελαν ποιήματα, εκ των οποίων κάποια μελοποιήθηκαν και είναι γνωστά μέχρι σήμερα, όπως π.χ. το «Ετίναξε την ανθισμένη αμυγδαλιά με τα χεράκια της...» του Γεωργίου Δροσίνη. Το τραγούδι δημοσιεύθηκε πρώτη φορά το 1882.

Αργότερα, σύχναζαν στα λεγόμενα «Λογοτεχνικά Καφενεία», που ευρίσκονταν γύρω στην πλατεία Ομονοίας, την οδό Πανεπιστημίου και την πλατεία Συντάγματος, προκειμένου εκτός της λογο-

τεχνίας, να ανταλλάξουν με εξωστρέφεια, ακόμη και κοινωνικές και πολιτικές απόψεις, προς ευημερία.

Εν τέλει, με σύμπνοια το 1928, αποφάσισαν να ιδρύσουν θεσμικά ένα Σωματείο. Το ιδρυτικό έγγραφο υπέγραψαν 92 μέλη. Το ιδιαίτερο για εκείνη την εποχή, ήταν πως στην ιδρυτική ομάδα υπήρχαν 11 γυναικείες παρουσίες.

Το Πρωτοδικείο Αθηνών, ενέκρινε το καταστατικό, του πρώτου λογοτεχνικού σωματείου της χώρας μας, με την επωνυμία: **ΕΝΩΣΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ**, με έδρα την Αθήνα και πρώτο εκλεγμένο πρόεδρο τον Ιωάννη Γρουπάρη.

Αυτή είναι η ιστορία μας.

Το Δ.Σ. της Ένωσης συγχαίρει θερμά τους βραβευθέντες.

Ευχαριστώ.-

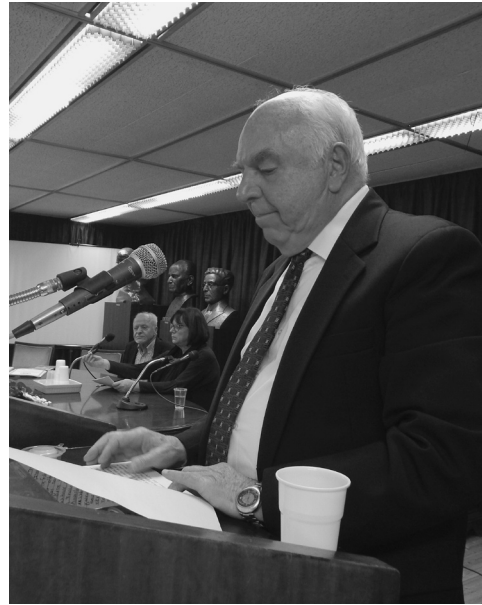

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΛΕΥΤΕΡΗ Β. ΤΖΟΚΑ

Κατά τη διάρκεια πανηγυρικής τελετής στην αίθουσα «Μιχαήλα Αβέρωφ», που μας παραχωρήθηκε ΔΩΡΕΑΝ από τον Πρόεδρο κ. Κώστα Καρούσο και το Δ.Σ. της Εταιρίας Ελλήνων Λογοτεχνών, που τους ευχαριστούμε, η Ένωση Ελλήνων Λογοτεχνών θα κάνει την Απονομή των Βραβείων και Επαίνων του Πανελληνίου και Παγκύπριου Λογοτεχνικού Διαγωνισμού έτους 2025. Ευχαριστούμε όλους που συμμετείχαν, γυναίκες και άνδρες λογοτέχνες ποιητές και συγγραφείς, με βιβλία τους ή ποιήματα και πεζά και μέσα από τις δραστηριότητες τους να συμβάλουν στο βαθμό που τους επιτρέπουν τα μέσα που διαθέτουν, στην άνοδο του Πολιτιστικού και Πνευματικού επιπέδου της χώρας μας στη διατήρηση και διάδοση των πνευματικών και πολιτιστικών αξιών. Συγχαρητήρια...

Είναι γνωστό, ότι η Ένωση Ελλήνων Λογοτεχνών προκηρύσσει τον Πανελλήνιο και Παγκύπριο Λογοτεχνικό Διαγωνισμό και η ανταπόκριση των λογοτεχνών, και όχι μόνο είναι μοναδική. Το έργο της Επιτροπής Κρίσης του Διαγωνισμού είναι πολύ δύσκολο. Οι διαγωνισθέντες είναι λογοτέχνες, που πολλοί απ' αυτούς είναι πράγματι σπουδαίοι και ταλαντούχοι δημιουργοί. Είναι μια κατάθεση αγάπης και προσπάθειας η έκδοση βιβλίων και η συγγραφή.

Πρώτα θέλω να εκφράσω τη χαρά μου και εκ μέρους του Δ.Σ. της Ένωσης, που πριν δύο μήνες πήρε την σκυτάλη, μετά τις Αρχαιρεσίες για την 4ετία (2026-2030) και την Κριτική Επιτροπή που τους ευχαριστώ όλους, για να συνεχίσουμε με πολλή αγάπη, σεβασμό και με-

ράκι, ένα απίστευτο πείσμα και εργασιομανία που μας διακρίνει, χάρη στην αμετακίνητη απόφαση να ενισχύσουμε αυτή τη δράση, που αποτελεί υγιή εστία πνευματικής ζωής...

Τα ειλικρινή μου συγχαρητήρια σε όλους που διακρίθηκαν με τις ευχές μου με υγεία για καλή συνέχεια και περισσή δύναμη στην προσπάθεια προαγωγής και προβολής της πνευματικής παραγωγής και κληρονομιάς του τόπου μας. Η Ένωση Ελλήνων Λογοτεχνών (έτος Ίδρυσης 1930) έχει πάντα τη δύναμη και τη βούληση, το πολύτιμο βήμα πνευματικότητας, ώστε ο πνευματικός κόσμος της χώρας μας και της Κύπρου να βρίσκει δίαυλο, να κοινωνεί το λόγο του, να διαδίδεται και να εκφράζεται μέσα από το λόγο των δημιουργών, που είναι ο λόγος της ψυχής και της συνείδησης... Σας ευχαριστώ...

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ Κας ΣΟΦΙΑΣ ΣΚΛΕΙΔΑ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ

Αγαπητές και αγαπητοί φίλοι της λογοτεχνίας, εκλεκτοί δημιουργοί και τιμώμενοι βραβευθέντες,

Με ιδιαίτερη χαρά και συγκίνηση σάς καλωσορίζω, ως Αντιπρόεδρος της Εταιρίας Ελλήνων Λογοτεχνών, στην αποφινή τελετή απονομής βραβείων και επαίνων του Πανελληνίου και Παγκύπριου Λογοτεχνικού Διαγωνισμού της Ένωσης Ελλήνων Λογοτεχνών. Η αποφινή εκδήλωση αποτελεί ζωντανή μαρτυρία ότι ο λόγος μάς ενώνει, μας εμπνέει και μας καθοδηγεί.

Σε μια εποχή όπου η κοινωνική συνοχή δοκιμάζεται και η πνευματική συγκέντρωση συχνά διασπάται από την ταχύτητα και τον θόρυβο της καθημερινότητας, η λογοτεχνία παραμένει σταθερός τόπος συνάντησης. Είναι ο χώρος όπου το προσωπικό βίωμα μετατρέπεται σε συλλογική εμπειρία, όπου η διαφορετικότητα δεν διχάζει αλλά συνομιλεί, όπου το «εγώ» ωριμάζει μέσα στο «εμείς».

Και ακριβώς γι' αυτό, η συνεργασία των λογοτεχνικών και πνευματικών ενώσεων αποκτά ιδιαίτερη σημασία. Διότι ο πολιτισμός δεν οικοδομείται μεμονωμένα, αλλά μέσα από συνέργειες, αλληλοσεβασμό και κοινό όραμα. Όταν οι φορείς του λόγου συμπορεύονται, ενισχύεται η φωνή της δημιουργίας, στηρίζονται νέες και καταξιωμένες φωνές, και διασφαλίζεται η συνέχεια μιας παράδοσης που αποτελεί θεμέλιο της εθνικής και οικογενειακής μας ταυτότητας.

Θα ήθελα, λοιπόν, να εκφράσω τις θερμότερες ευχαριστίες μου προς τον Πρόεδρο της Ένωσης Ελλήνων Λογοτεχνών, κ. Λευτέρη Τζόκα και προς όλα τα μέλη του

Διοικητικού Συμβουλίου για την τιμή της συνύπαρξης και της συνδιοργάνωσης της αποφινής εκδήλωσης. Η πρωτοβουλία τους να καλλιεργούν θεσμούς, να ενθαρρύνουν τη δημιουργική έκφραση και να προάγουν τον ελληνικό λόγο σε πανελλήνιο επίπεδο αποτελεί ουσιαστική προσφορά στον πολιτισμό μας. Τους αξίζουμε θερμά συγχαρητήρια για το έργο, τις δράσεις και τη σταθερή τους προσήλωση στη στήριξη της λογοτεχνίας.

Με την ίδια αίσθηση ευθύνης, προσβλέπουμε στη συνέχιση της δημιουργικής συνεργασίας μας. Μιας συνεργασίας που δεν θα περιορίζεται σε μεμονωμένες εκδηλώσεις, αλλά θα εξελίσσεται σε σταθερό διάλογο ανταλλαγής ιδεών, συνδιοργανώσεων, κοινών δράσεων και πρωτοβουλιών, που θα ενισχύουν τον ρόλο της λογοτεχνίας στην κοινωνία. Η συνέργεια των δυνάμεών μας μπορεί να δημιουργή-

σει ένα ισχυρό πνευματικό αποτύπωμα, ικανό να εμπνεύσει, να ενώσει και να καλλιεργήσει νέες γενιές δημιουργών.

Θερμά συγχαρητήρια, επίσης, σε όλους τους συμμετέχοντες και ιδιαίτερω στους βραβευθέντες. Κάθε διάκριση, εκτός από προσωπική επιτυχία, είναι και συμβολή στο συλλογικό πολιτιστικό μας κεφάλαιο. Είναι απόδειξη ότι ο ελληνικός λόγος συνεχίζει να παράγει ποιό-

τητα, βάθος και ήθος, όπου κι αν γράφεται, όπου κι αν ταξιδεύει.

Ας συνεχίσουμε, λοιπόν, με πνεύμα ενότητας, συνεργασίας και ευθύνης. Διότι όταν οι ενώσεις συμπορεύονται, ο πολιτισμός αποκτά ανθεκτικότητα και μέλλον.

Σας ευχαριστώ από καρδιάς και εύχομαι η αποψινή βραδιά να αποτελέσει αφετηρία νέων δημιουργικών συμπράξεων και κοινών οραμάτων.

Η ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

Η ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ της Ένωσης κα Αγαπούλα Ευθυμιοπούλου διάβασε το ΠΡΑΚΤΙΚΟ της Κριτικής Επιτροπής του Λογοτεχνικού Διαγωνισμού έτους 2025, καθώς ήταν η Εισηγήτρια και δίπλα το μέλος της Κριτικής Επιτροπής Παύλος Χρήστου και η Κοσμήτωρ κα Ρίτα Μυστακοπούλου - Νάστου.

Με απόλυτη τάξη και σεβασμό απονεμήθηκαν το «ΑΡΙΣΤΕΙΟ» ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ, τα Α' Βραβεία Ολοκληρωμένων Έργων, τα Α', Β', Γ' Βραβεία Ποίησης και Α', Β', Γ' Δηγήματος, τα Ειδικά Βραβεία Ποίησης και Ειδικά Βραβεία Δηγήματος και η εκδήλωση έκλεισε με πολλά χειροκροτήματα κι ευχές...

ΒΡΑΒΕΥΘΗΚΑΝ ΓΙΑ ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥΣ

Η κα Ιλέανα Φ. Κουληαρμάνη, δημοσιογράφος-παρουσιάστρια απονέμει το «ΑΡΙΣΤΕΙΟ-ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ» στην κα Ελευθερία Κρικέλη, Δ/ντρια Α Παθολογικής Κλινικής «ΜΗΤΕΡΑ».

Διπλή βράβευση στον κ. Ηλία Βεζδρεβάνη, τ. βουλευτή για τα έργα του.

Τριπλή βράβευση στον εκδότη της «Νόηση» Κώστα Κουκουδάκη και την η Κωνσταντία Φαγαδάκη για το έργο της.

Επταπλή βράβευση στην κα Σοφία Σκληίδα, αντ/δρο Εταιρίας Ελλήνων Λογοτεχνών για τα έργα της.

Τετραπλή βράβευση στην κα Χρυσοντία Παπαδάμ για τα έργα της

Διπλή βράβευση στην κ. Ελένη Παπαγεωργίου για τα έργα της.

Βράβευση στον κ. Γιώργο Τσούκαλη για το έργο του.

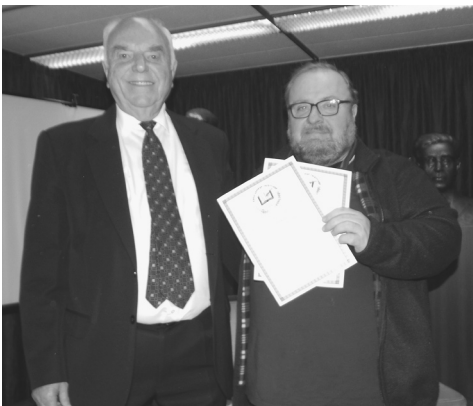
Η κα Ιλέανα Φ. Κουληαρμάνη δημοσιογράφος-παραουσιιάστρια παραλαμβάνει το Ά βραβείο για το έργο του πατέρα της Φ. Κουληαρμάνη.

Η βράβευση του Ιατρού κ Ι.Π. Γεωργακόπουλου για το έργο του.

Βράβευση στον κ. Γιώργο-Κωνσταντίνο Ι. Κούκιο για το δίτομο έργο του.

Διπλή βράβευση στον Απόστολο Φορλίδα για τα έργα του.

Διπλή βράβευση στον Παύλο Χρήστου για τα έργα του.

Από τις εκδόσεις *ΕΛΙΚΡΑΝΟΝ* βραβεύεται ο Παναγιώτης Λέζος.

Η βράβευση του Άρη Χαριλαμπάκη, στρατηγού ε.α. ιατρού για το έργο του και παρέλαβε επίσης το βραβείο Εικονογράφησης για τον Ζωγράφο Γιώργο Σταθόπουλο.

Βράβευση στον Παντελή (Λάκη) Χαντζή για το έργο του.

Ο Φιλολόγος-συγγραφέας Κώστας Μαργώνης παραλαμβάνει το βραβείο για τα «Τζουμερκιώτικα ΧΡΟΝΙΚΑ».

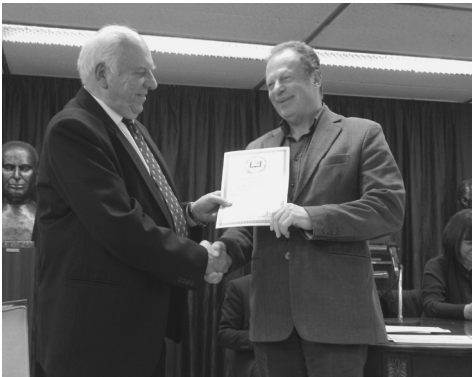
Διπλή βράβευση στον Σταύρο Θ. Παπουτσή για τα έργα του.

Βράβευση της Άννας Μαυροειδή

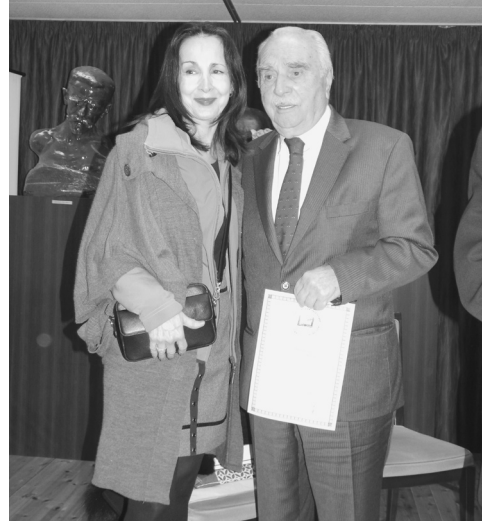
Βράβευση του Βασίλη Πετρόπουλου.

Βράβευση του Νικ. Παπακωνσταντόπουλου.

Βράβευση της Βαλεντίνας Μπατσάη.

Ο Γιάννης Καζάκος τ. Δήμαρχος Ζωγράφου βραβεύεται για το έργο του.

Ο φοιτητής Αγγελος Απ. Παπασπύρου παραλαμβάνει τα δύο Τιμητικά Διπλώματα, από τον Πρόεδρο της Ένωσης Ελλήνων Λογοτεχνών Λευτέρη Β. Τζόκα, με τα «Α ΒΡΑΒΕΙΑ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΩΝ ΕΡΓΩΝ» για να τα επιδώσει στον παππού του, συγγραφέα, οθικονομολόγο Αγγελό Απ. Παπασπύρου, με τη βράβευση του Έργου του «ΟΙ ΝΙΚΗΜΕΝΟΙ» και στον Ομότιμο Καθηγητή Πανεπιστημίου Πατρών Κώστα Γ. Ζαχάρο με το έργο του «Ιστορία του Δημοτικού Σχολείου Πέτα-Άρτας (1882-2024)», καθώς δεν μπόρεσαν να παρευρεθούν στην εκδήλωση να τα παραλάβουν, γιατί διαμένουν μόνιμα στο ιστορικό Πέτα της Άρτας.

ΕΓΓΡΑΨΑΝ...

Οκαθηγητής Ιατρός κ. Ι.Π. Γεωργακόπουλος που βραβεύτηκε για το βιβλίο του «9 χρόνια & 9 μήνες». (Μια αληθινή ιστορία τόλμης κ ανθρωπιάς στη διάρκεια του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου), σελ. 756, με το «Α Βραβείο Ολοκληρωμένου έργου», έγραψε: «Αγαπητέ κε Τζόκα, Συγχαρητήρια για την τόσο επιτυχημένη εκδήλωση αλλά και για το συνολικό έργο που επιτελείτε. Φαίνεται ξεκάθαρα ότι πιστεύετε σε αυτό που κάνετε και ότι αφιερώνετε χρόνο, φροντίδα και μεράκι. Σας ευχαριστώ θερμά για την τιμή που μου κάνατε να βραβεύσετε το βιβλίο μου. Πολλά συγχαρητήρια και ένα μεγάλο ευχαριστώ από καρδιάς. Με εκτίμηση, Ιωάννης Γεωργακόπουλος»

Στον Αξιότιμο κύριο Λευτέρη Β. Τζόκα, Πρόεδρό μας στην Ένωση Νέας Τετραετίας (2026 - 2030)

Παναγιώτης Χ. Χαραλαμπόπουλος

Πρώτος και πάλι στη γραμμή
με το φτερό στο χέρι,
πένα, γραφίδα φτερωτή,
ακάματε Λευτέρη!

Παρνάσσιου Σωματείου μας,
άδηκτου μεσ' τα χρόνια
κι εμπνεύσεις Συμβουλίου μας,
εκτείνεται σ' ανθώνα!

Ένα ανθοτόπι Εδεμικό,
πνευματικό στα μύρα,
πάνω σε βράχο αμυντικό
μ' άπλετο φως, πλημμύρα.

Τετραετία αξιόζηλη,
καλή αρχή για όλους,
πασίχαρους, ομόθυμους,
πιστούς λαμπαδηδρόμους!

Ἄρτα 6/4/2026

Κύριε

Νατέρη Τζούια

Εύχομαι ζήσια καὶ οἰκογενειακὴ ἁρμονία.
 Λέω εὐχαριστῶ πολύ γιὰ τὴν ἐπιρίφη νόσημα
 δίνετε.

Γιὰ μένα ὅτι θετικό μου ἀποστέρας εἶσαι
 βοήθεια συμπαθητικὴ.

Ἡ ἀσθένεια δὲν ἀπέδωσε, ἀλλὰ ὀχρὸς
 καὶ τὸ ἀνευφαντικὸ νόσημα γέροντα ἄνευ
 ἀποτέλεσμα.

Εὐχομαι τὰ ἔργα μου τὰ εἶναι κατὰ εἶδος
 ὅσα τὰ ἔργα τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἔχουν
 ρίψες τὰ ἀποχωρῶν σωτὰ μέσα σὲ αὐτὸ
 τὸ γένος τὰς τοῦ ἀφῆς οἱ μεγαλύστεροι
 δὲ τὸ ματασοφίε.

Δὲν ἔχω γράφει κατὰ καιροῦ.

Ἀλλὰ ἔγραψα ἄρτι τὴν κορονοϊοῦ.

Λέω εὐχομαι μετὰ τὴν κορονοϊοῦ σας
 ἔμφορὴ καὶ συνεχίσετε τὸ ἰατρικαίον,
 ἔσο σας δίνετε ἐπίδα καὶ ἄρτι
 ἀνευφαντικὴ.

Ζαυρετισμοῦς τὴν οἰκογενεια σας.

Κατὰ Ἀλέξανδρον

Ἰωάννη Καλλιάνου.

! Τ ε ρ ά β τ ι ο ε υ χ α ρ ι σ τ ῶ . !
 Ν ι ῶ θ ω : Μ ε δ ἄ λ η τ α ρ α κ ῆ
 π ο υ β ρ ι β ο μ α ι σ ἔ χ ῳ ρ α .
 Σ ' Α υ τ ὸ γ , π ο υ Ν α ι ἔ π ι ω ρ α τ ε ῖ !
 τ ο π γ ε ὕ μ α ζ α γ σ ε ὠ ρ ο .
 Ε ὀ ῶ : η ' Α γ θ ρ ῶ π ο υ σ ζ υ γ α γ ῆ σ
 π ο υ σ τ ἔ λ γ ο υ γ τ η γ ρ α σ ῆ τ ο υ ς ,
 π ο υ σ τ ἄ ζ ε τ α ι , , Α π ο Κ α ρ ῶ ἰ ὰ ς
 υ α ι Μ ἑ ς Α η ἴ τ η γ ψ υ χ ῆ τ ο υ ς .
 Σ τ η γ ἔ γ ω β ῆ Ἄ ρ δ ο τ ε χ ν ῶ γ ,
 Σ τ ο π ἑ ρ ι ο ὀ ἰ ο ἰ ο τ ο υ ς ,
 τ ω γ ζ υ δ ἄ ρ α σ ἔ ω γ - π ο ι η τ ῶ γ !
 π ο υ τ ὸ χ ο ὕ γ π ρ ὶ τ η π ὶ ο τ ο υ ς .
 π ο υ β ω δ ρ α σ ῆ ἴ ζ ο υ γ σ τ ο χ α ρ τ ῖ
 σ υ ἔ ψ ε ἰ ς η ' Α υ τ ἑ ς ὀ α μ ρ ῶ ζ ο υ γ ,
 π ο υ τ ' Α ἠ ἰ ο υ ε ὕ χ α ρ η σ τ ι δ ῆ κ ῆ !
 Κ ἄ γ ο υ γ , τ ο γ Α ἔ ς υ η γ ἴ ζ ο υ γ .
 Κ ι Α π ὀ μ α Ν ι ῶ θ ω τ η γ τ ι μ ῆ
 π ο υ σ τ ἔ β ο μ α ι Μ η ρ ο σ τ ἄ ς α ς ,
 π ο υ τ η θ ω ρ ἰ ὰ ς α ς Μ ἑ θ ω ρ ε ῖ !
 μ ' Α π λ ε τ η τ η χ α ρ ἰ α ς .
 η ' Α π ο λ α μ β ἄ γ ῳ π α ἰ ρ η γ ο γ τ α ς
 τ ο ὕ τ ο τ ο γ ἔ π α ἰ γ ὸ ς α ς ,
 Σ ε μ γ ἄ σ ε Μ ἑ γ α σ τ ἔ λ γ ο γ τ α ς !
 Ν ε ὕ μ α , τ ο θ α υ μ α σ μ ὸ ς α ς .
 Τ ε ρ ἄ β τ ι ο ε ὕ χ α ρ ι σ τ ῶ
 Σ ' Ὀ λ ο υ ς - Σ τ η γ π ρ ο β ε ρ ο ῶ ς α ς
 τ η γ π α γ α δ ἰ ὰ α υ α ἰ τ ο χ ῆ ρ ἰ σ τ ὶ !
 γ ῳ γ ῳ , Ν ἄ γ α ι σ ἰ γ ἄ ς α ς . -
π α γ τ ε λ ῆ ς Ἰ ὰ α ἠ ῆ ς ἄ γ α γ ῆ ς :

κ ι ε ἴ γ α ι : Α π ο τ η γ Ι ε ρ ῆ Π ὸ λ η : τ η ς θ υ β ἰ α ς :
 4 Μ α ρ τ ἰ ο υ : τ ο ἠ Μ Ε Σ Ο Λ Ο Γ Γ Ι ἠ
 ἠ 20'26 ἠ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

- Είμαι η Ελένη Παπαγεωργίου και ευχαριστώ θερμά όσους με φήμισαν στις πρόσφατες εκλογές της **10ης Ιανουαρίου 2026**. Να είστε καλά! Είναι μεγάλη Τιμή για μένα, πιστέψτε με, να είμαι το Πρώτο Επιλαχόν Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Ένωσης Ελλήνων Λογοτεχνών! Μεγάλη Τιμή! Συγχαρητήρια σε όλους τους εκλεγέντες και ιδίως στους επανεκλεγέντες! Να έχετε Υγεία, Δύναμη, εσείς και οι οικογένειές σας!

- Ευχαριστώ από καρδιάς, την Κριτική Επιτροπή που μου απένειμε το Β! Πανελλήνιο Βραβείο για το βιβλίο μου: «Η Γιαγιά με το κόκκινο αυτοκίνητο»! Μέσα από λογοτεχνικές περιγραφές και γιατί όχι, ποιητικές εκφράσεις, αναδεικνύονται οι δυνατότητες της Τρίτης Ηλικίας. Μιας περιόδου της ζωής του ανθρώπου που δε ν είναι το τέλος, αλλά η αρχή έργων και δράσεων!

- Ευχαριστώ τα μέγιστα, την Κριτική Επιτροπή που μου απένειμε το Β! Πανελλήνιο Βραβείο Ποίησης για το ποίημά μου: «Θα Ξανάρθεις»! Οι στίχοι του ποιήματος, προτρέπουν και επιβεβαιώνουν ότι οι Λαοί σηκώνουν στους ώμους τους την Τύχη και το Μέλλον τους!

- Εύχομαι το 2026 να αποβεί μια Ειρηνική Χρονιά!

Με εκτίμηση Ελένη Παπαγεωργίου

Για σένα

Ελένη Παπαγεωργίου

Ανεβαίνεις, ^υ
σε μια πορεία δίχως δρόμους, δίχως μονοπάτια.
Ανεβαίνεις.
Εσύ χαράζεις τον δρόμο, εσύ το μονοπάτι.
Αναβαίνεις.
Η θέλησή σου σε παρακινεί.
Η απόφασή σου σε εξοπλίζει.
Ανεβαίνεις.
Η δύναμή σου, μεγαλώνει.
Η επιθυμία σου, θεριεύει.
Ανεβαίνεις.
Ξεχωρίζεις το γαλάζιο, διακρίνεις το φως.
Ανεβαίνεις.
Αφήνεις τα βράχια, φτάνεις στην κορυφή.
Ανέβηκες!
Ο κόσμος στα πόδια σου.
Ο ουρανός στην αγκαλιά σου.
Συνέχισε να κάνεις τις επιλογές σου!

«Δεν έχω οξυγόνο»

Η έλοντας να τιμήσω τη μνήμη των 57 θυμάτων της τραγωδίας των Τεμπών της 28ης Φεβρουαρίου 2023, όπως και τόσοι άλλοι ομογενείς και όχι μόνο της χώρας μας και της υφη-

Γιάννης Χατζηβασιλείου

λίου, κατέβηκα με τα πόδια στο Σύνταγμα, όπου θα γινόταν μνημόσυνο και θα πραγματοποιούνταν ομιλίες από αρμόδιους παράγοντες, αλλά και από πονεμένους συγγενείς. Στους δρόμους αναρίθμητοι αυτοί που κατευθύνονταν προς τον ίδιο προορισμό, άνδρες και γυναίκες, νεαρής ηλικίας, αλλά και μεσήλικες και γέροντες. Τα περισσότερα καταστήματα ήταν κλειστά. Τα μέσα μαζικής μεταφοράς, λεωφορεία και τρόλεϊ, σε ακινησία, εκτός από τον ηλεκτρικό σιδηρόδρομο και τα ταξί, των οποίων οι οδηγοί αποφάσισαν με την ευκαιρία αυτή να μεταφέρουν δωρεάν τους διαδηλωτές από τους κεντρικούς σταθμούς ως το Σύνταγμα.

Ξεκίνησα από την Κυψέλη και σύντομα διαπίστωσα πως οι οδοιπορούντες ολοένα και αυξάνονταν. Στην Ομόνοια το πλήθος ήταν μεγάλο και η προσέγγιση της Πλατείας Συντάγματος δυσχερής. Με επιμονή έφτασα στον προορισμό μου και έτσι έγινα κοινωνός των δρωμένων, των ομιλιών, των οπτικοακουστικών μηνυμάτων, των ηθικών στοχεύσεων, όπως η δικαιοσύνη, η άρση της συγκάλυψης των υπευθύνων του δράματος και η πα-

ραδειγματική τιμωρία τους, η καταδίκη της πολιτικής ανευθυνότητας, της ανεπάρεχας και της προχειρότητας πολλών κρατικών λειτουργών και αξιωματούχων, η αντιμετώπιση ύποπτων και παρανόμων δραστηριοτήτων.

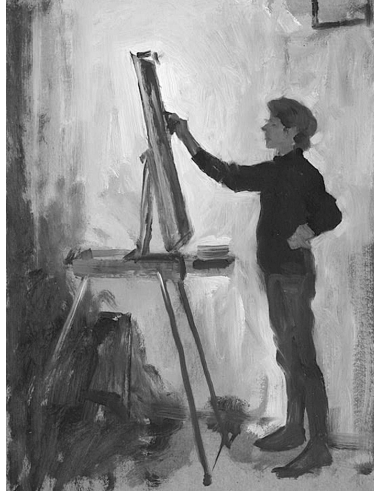
Έχω λάβει μέρος σε διάφορα συλλαλητήρια, όμως η συμμετοχικότητα, ο παλμός, η δυναμική του παρόντος ήταν το κάτι άλλο. Και τούτο, γιατί αποσκοπούσε στη μνήμη νεκρών, στην απόδοση της δικαιοσύνης. Ήταν επιβεβλημένο και θα είναι αποτελεσματικό, γιατί καταπαώς διακηρύσσει ο Γεώργιος Σουρής.

Λαού συλλαλητήριο αληθινά σωτήριο.

Το μήνυμα το έλαβαν οι Πανέλληνες απανταχού της γης, σε όλες τις πόλεις της Ελλάδας, αλλά και οι απόδημοι, στην Ευρώπη, στην Αμερική, στην Αυστραλία. Το έλαβαν όμως και οι ταγοί της χώρας, οι οποίοι οφείλουν να είναι υπεύθυνοι και σοβαροί...

Αναδημοσίευση Περιοδικό «ΑΓΙΑΣΟΣ»
τ. 267 / Μάης Ιούνιος 2025.

*Ζωγραφικός Πίνακας:
Κωνσταντίας Φαγαδάκη,
Ζωγράφου - Ποιήτριας*

ΟΡΕΣΤΗΣ

Λευτέρης Β. Τζόκας

Είκοσι πέντε χρόνια πέρασαν παλικάρι
και είχες την αγάπη μες την ψυχή κορώνα,
παρακαλούσα το Θεό να κάνει αυτή τη χάρη
κι εσύ δοσμένος ήσυχος στις ζωής αγώνα...

Από το πρωί στο βράδυ ένα δροσερό βλαστάρι,
μέσα στο Εργαστήριο έκανες Πίνακες στολισμένους,
απ'το χρυσό εγγόνι μας και κρυφό καμάρι,
που'χαν τα μύρια χρώματα λουλούδια κεντημένους.

Περάσανε τα χρόνια σου και νάσαι ευτυχισμένος,
γελάς και φέγγει ο ουρανός και μαζί σου τ' άστρα,
από μικρός εστόχευες να γίνεις ξακουσμένος,
είχες μια όμορφη ζωή σαν νύχτα ξελογιάστρα.

Τώρα στην πάλη με χαρά και ότι θέλει ας γίνει,
ολόφωτος και ξέγνοιαστος για τίμια εργασία,
έχεις ευχή κι απ' τους Γονείς που πάντα κατευθύνει,
το θάρρος και τη δύναμη που' ναι μια πεμπτουσία!.

«Ελεύθεροι πολιορκημένοι»

Το μεγαλύτερο ολοκαύτωμα του Εικοσιένα πρέπει να θεωρείται αναμφισβήτητα αυτό του Μεσολογγίου. Το ολοκαύτωμα του Μεσολογγίου διαδόθηκε στην οικουμένη με τόση

Φώτης Κουλαρμάνης

πύρινη φλόγα και με την θεόσταλη δύναμη αντίστασης και πνεύματος αυτοθυσίας, δίδαξε την ανθρωπότητα πόσο οι Έλληνες υπολογίζουν την ανεκτίμητη ελευθερία.

Πόσα γυναικεία και ανδρικά κορμιά, πίσω από τους προμαχώνες των πολιορκημένων κατέστησαν φαντάσματα και σκέλεθρα, στήθηκαν ακλόνητοι για να εφορμήσουν την έξοδο. Τόπος μαρτύρων η Ιερή Πόλη του Μεσολογγίου συγκλόνισε συθέμελα την παγκόσμια κοινή γνώμη και τον παγκόσμιο θαυμασμό. Δεν γνώριζαν ότι ο Θεός προορισμός των σκλαβωμένων Ελλήνων φώτιζε τις φιλελεύθερες επιθυμίες όλων των λαών της γης σε ολόκληρο τον κόσμο;

Στην Έξοδο του Μεσολογγίου μεγαλούργησε και υψώθηκε σε Θεόρατα ύψη η ακατάβλητη καρτερία, η πρωτοφανής και απαράμιλλη ανδρεία και όταν ήρθε η κρίσιμη και αδυσώπητη ώρα, οι Πολιορκημένοι του Μεσολογγίου προτίμησαν το θάνατο παρά να παραδοθούν. Και **ιδού ο Μέγας άθλος της εξόδου**. Άστραψε η ημέρα των Βαΐων, εκείνη της δεκάτης (10^{ης}) Μαρτίου 1826, που με οδηγό την αγιάτρευτη λαχτάρα της ελευθερίας, οι Έλληνες Μεσολογγίτες κατέστησαν μάρτυρες που τους έπαιρναν το παιδί. Έπαιρναν το παιδί από την αγκαλιά τους και πυργώνονταν ο σπαραγμός τους μέχρι τα ουράνια.

Δόθηκαν φρικωδέστατες μάχες και μεθυσμένοι όλοι από μανία να διαβούν προς την έξοδο. Και ο φιλέλληνας, βασιλιάς της Βαυαρίας Λουδοβίκος, ο Α΄ στο ποίημα του Αναφονούσε: «**Ω!!! Ελλάδα, πατρίς τον περικαλλεστάτων**

Ηρώων, αγλάισμα Μουσών, Μήτηρ των αιμίμων τεχνών του κόσμου, ο θαυμασμός. ανευφημούσι προ σε πάντες οι λαοί».

Το ακατάβλητο. Ψυχικό μεγαλείο των πολιορκημένων της «Ιερής Πόλης» του Μεσολογγίου ώστε να μην υπολογίσουν τον θάνατο, τους ανήκει το επώνυμο «**Ελεύθεροι πολιορκημένοι**», που τους χαρακτήριζε η καρτερία, το μένος, η πείνα, η έλλειψη από τροφές, τους ανάγκαζε για να σιτίζονται με κρέατα, αλόγων, μουλαριών, γαϊδουριών, σκύλων, γάτων, ακόμη και ποντικών, όμως όρμισαν οι πολιορκημένοι του Μεσολογγίου σπάζοντας τις αλυσίδες της τυραννίας.

Λίγες μέρες πριν την Ανάσταση του 1826 έκλαψαν όλοι οι Έλληνες και όπως είπε ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, «*μας ήρθε η είδηση την Μεγάλη Τετάρτη το δειλινό ότι χάθηκε το Μεσολόγγι. Όλοι βέβαια βάλανε τα μαύρα και μισή ώρα σταθήκαμε και δεν έκρινε κανένας*». Οι μαχητές του Μεσολογγίου την ώρα εκείνη της εξόδου, αναλύοταν σε δάκρυα δεν είχαν το κουράγιο, τη δύναμη το σθένος να απομακρυνθούν από τα παιδιά και τους δικούς τους, αισθανόμενοι το φοβερό τέλος. Τα παιδιά τους να κρέμονται από το λαϊμό των μανάδων και των πατεράδων τους, να κλαυθμυρίζουν και ένας κοπετός να σπαράζει τις καρδιές τους την ώρα του αποχωρισμού. Το φοβερό τέλος, κοπετός, οφίκιο, θρήνος στην καρδιά τους.

Οι πολιορκημένοι του Μεσολογγίου με το αφάνταστο ηρωικό τόλμημα της Εξόδου με το σπαθί στο χέρι, άστραψαν στην υψικάμινω των ελληνικών κατορθωμάτων και διέδωσαν το Οικουμενικό μήνυμα της 10^{ης} Απριλίου 1826 της ΕΞΟΔΟΥ. Ο Κωστής Παλαμάς σε επιστολή του έγραφε «**Το Μεσολόγγι είναι η δόξα τραγουδημένη από την Αγία Τριάδα των αιώνων, από τον Βύρωνα, τον Γκαίτε και τον Ουγκώ, δεν είναι αυτή, ούτε του χθες, ούτε του σήμερα, είναι εκείνη των ΑΙΩΝΩΝ!!!**

Έξοδος του Μεσολογγίου

Η Ελλάδα και ιδιαίτερα η ιερά πόλη του Μεσολογγίου θα γιορτάσει φέτος με τη δέουσα λαμπρότητα τα 200χρόνια από την ηρωική έξοδο του Μεσολογγίου, ένα από τα κο-

Παύλος Γ. Χρήστου

ρυφαία τραγικά και ιστορικά γεγονότα της ελληνικής επανάστασης και του αγώνα για την ελευθερία, τιμώντας ταυτόχρονα το διαχρονικό μήνυμα της εξόδου: θυσία, Ελευθερία και ανθρωπινή αξιοπρέπεια.

Η έξοδος ή το ολοκαύτωμα του Μεσολογγίου συνέβη τη νύχτα μεταξύ 10^{ης} και 11^{ης} Απριλίου 1826. Η πόλη πολιορκήθηκε για πρώτη φορά από τα στρατεύματα του Κιουταχί και του Ομέρ Βρυώνη το 1822. Μετά από δύο μήνες πολιορκίας τα τουρκικά στρατεύματα έλυσαν την πολιορκία έχοντας υποστεί σοβαρές απώλειες.

Στα τέλη Απριλίου 1825 ο Κιουταχίς στρατοπέδευσε στην περιοχή και ξεκίνησε την πολιορκία του Μεσολογγίου. Αρχικά οι πολιορκούμενοι αντιμετώπιζον με επιτυχία τα εχθρικά στρατεύματα, ήταν μάλιστα τέτοιες οι επιτυχίες που απογοήτευσαν τους πολιορκητές και δόθηκε η εντύπωση ότι έχουν ηττηθεί και η πόλη είναι πλέον ασφαλής.

Ο Γ. Καραϊσκάκης και ο Ανδρέας Μιαούλης βοήθησαν τους πολιορκημένους από στεριά και θάλασσα και η άμυνα παρέμενε ισχυρή.

Η άφιξη των αιγυπτιακών στρατευμά-

των, η κατάληψη των στρατηγικών νησίδων της λιμνοθάλασσας, όπως το Βασιλάδι και ο Ντολμάς και η αδυναμία πλέον του ελληνικού στόλου να ανεφοδιάσει την πόλη είχε καταστεί αδύνατη με αποτέλεσμα οι αμυνόμενοι να βρεθούν σε δυσχερέστατη θέση.

Η κατάσταση στην πόλη έγινε δραματική και η πείνα άρχισε να θερίζει τους κατοίκους και οι δυνατότητες συνέχισης της άμυνας απέναντι στα τουρκοαιγυπτιακά στρατεύματα ήταν αδύνατη, λόγω έλλειψης πυρομαχικών και εξάντλησης των τροφίμων.

Έως εκείνη τη στιγμή οι πολιορκούμενοι είχαν κάποια ελπίδα να φθάσει ο ελληνικός στόλος και να συντρίψει ίσως το σιδερένιο κύκλο που τους περιζώνει, όταν έχασαν κάθε ελπίδα, ο εχθρός τους τάξει να τους χαρίσει τη ζωή αν αλλάξοπιστήσουν.

Μπροστά σε αυτή την κατάσταση το συμβούλιο των οπλαρχηγών και προκρίτων της πόλης πήρε την απόφαση για την έξοδο των κατοίκων από τα τείχη της πόλης. Εκείνες τις ιστορικές στιγμές η πρόταση να θανατωθούν όλοι οι άμαχοι προκειμένου να μη πέσουν σε εχθρικά χέρια, γρήγορα απορρίφθηκε, ύστερα και από τη σθεναρά αντίσταση και της εκκλησίας στον παραλογισμό αυτόν, διαφυλάσσοντας την τιμή και τη δόξα των ελεύθερων πολιορκημένων. Οι πολιορκημένοι υπερασπιστές της πόλης, Έλληνες και φιλέλληνες προτίμησαν να μην παραδοθούν και αφού απέρριψαν και τις

τελευταίες προτάσεις για παράδοση αποφάσισαν να επιχειρήσουν ηρωική έξοδο, το βράδυ του Σαββάτου του Λαζάρου (10-4-1826). Η απόφαση ελήφθη στις 8/4/26 από το συμβούλιο οπλαρχηγών και προκρίτων υπό την προεδρία του Επισκόπου Ρωγών και Κοζύλης Ιωσήφ (1776-1826), στο προαύλιο του ναΐσκου της Αγίας Παρασκευής. Οι πολιορκούμενοι πριν την έξοδο κοινώνησαν των αχράντων μυστηρίων.

Το σχέδιο προδόθηκε και το αποτέλεσμα ήταν τραγικό. Το μεγαλύτερο μέρος της τιμημένης φρουράς σφαγιάστηκε κατά την έξοδο. Οι εναπομείναντες στην πόλη έδιναν σκληρές μάχες που κατέληγαν και σε ολοκαυτώματα. Η εποποιία του Μεσολογγίου συνεχίστηκε και μέσα στην πόλη, όπου είχαν παραμείνει γέροντες, τραυματίες, ανάπηροι, γυναίκες και παιδιά.

Πολλοί ήταν οι ήρωες. Ο ανώνυμος που έβαλε φωτιά στην μπαρουταποθήκη στην «ντάπια του Μπότσαρη» και τινάχτηκαν όλοι στον αέρα. Το ίδιο έγινε και στην οικία του επιφανούς προκρίτου Χρήστου Καψάλη (1751-1826), όπου την παραμονή της εξόδου, όπου είχαν συγκεντρωθεί στο σπίτι του 400 άτομα περίπου που δεν μπορούσαν να συμμετάσχουν στην έξοδο. Ηρωική ήταν και η θυσία του υπέροχου Ιεράρχη Ιωσήφ επισκόπου Ρωγών και Κοζύλης. Όταν οι εχθροί όρμησαν μέσα στον ανεμόμυλο, όπου είχαν κλειστεί γυναικόπαιδα ο Ιωσήφ έβαλε φωτιά στο μπαρούτι και ανατινάχθηκαν μαζί τους. Πολλές γυναίκες προτίμησαν να πνιγούν στη λιμνοθάλασσα για να μη αιμασθούν.

Η τραγική εξέλιξη της εξόδου προκάλεσε παγκόσμια συγκίνηση στην Ελλάδα αλλά και σε όλη την Ευρώπη. Η πτώση της πόλης και οι δραματικές συνθήκες κάτω από τις οποίες εκτυλίχθηκε έγιναν γνωστές στη Δύση και προκάλεσαν έντονη συγκίνηση στην Ευρωπαϊκή κοινή γνώμη, ήταν η αφορμή που προκάλεσε την άρνηση του καγκελάρου της Αυστρίας Μετέρνιχ να συμφωνήσει σε απαίτηση του σουλτάνου την ελληνική επανάσταση να καταστείλουν στρατεύματα της «Ιεράς Συμμαχίας». Ο Μέτερνιχ φέρεται να έδωσε την απάντηση «Τώρα πια μετά το Μεσολόγγι αυτό είναι αδύνατο».

Το έπος του Μεσολογγίου είναι το πιο συγκλονιστικό γεγονός της επαναστάσεως. Γεγονός που συνδέεται με υπεράνθρωπη αντοχή, απαραμίλλο ηθικό σθένος και ψυχικό μεγαλείο.

Η πτώση του Μεσολογγίου οδήγησε σε διάλυση της τρίτης εθνοσυνέλευσης της Επιδάουρου του 1826 και στην παραίτηση της κυβέρνησης Κουντουριώτη.

Από τα πολλά δημοτικά τραγούδια που αναφέρονται στον αγώνα των πολιορκημένων και την ηρωική έξοδο, παραθέτω μερικούς στίχους από το ποίημα «Ελεύθεροι Πολιορκημένοι» του Διονυσίου Σολωμού.

«Άκρα του τάφου σιωπή στον κάμπο βασιλεύει.//Λαλεί πουλί, παίρνει σπυρί κι η μάνα το ζηλεύει.

Τα μάτια η πείνα εμαύρισε στα μάτια η μάνα μνέει //στέκει ο Σουλιώτης ο καλός παράμερα και κλαίει.

Έρμο τουφέκι σκοτεινό, τι σ' έχω 'γώ στο χέρι; // Οπού συ μου 'γινες βαρύ κι ο Αγαρηνός το ξέρει».

Πηγή έμπνευσης των Ελεύθερων Πολιτορκομένων είναι ο ηρωικός αγώνας των υπερασπιστών του Μεσολογγίου ως την απεγνωσμένη έξοδο την Κυριακή των Βαΐων.

Η κεντρική ιδέα του έργου, όπως αναλύεται στα τρία σχέδιάσματα του Σολωμού, είναι ο αγώνας των πολιορκημένων ενάντια στις κακουχίες, ενώ γίνονται πραγματικά ελεύθεροι με την πνευματική νίκη ενάντια σε μια σειρά από πειρασμούς. Γίνεται λόγος για την εσωτερική ελευθερία της θέλησης να υπερβούν όλα αυτά που απειλούν τη δυναμικότητα της αντίστασής τους, όχι μόνο την πείνα και τη σωματική εξασθένηση αλλά και κάθε πειρασμού που προσφέρει η ίδια η ομορφιά της φύσης.

Ο Σολωμός στο έργο του επιχειρεί να αναδείξει σε ποιητικό λόγο το ηθικό μεγαλείο των Ελλήνων αγωνιστών που οδηγούνται με πλήρη συνείδηση στη θυσία για την κατάκτηση της πνευματικής ελευθερίας τους.

Επίσης πολλοί ζωγράφοι εμπνεύστηκαν από την ηρωική έξοδο (Νικόλαος Γύζης, Γιώργος Σταθόπουλος κ.λπ) και οι πίνακές τους κοσμούν την εθνική πινακοθήκη καθώς και άλλες πινακοθήκες ανά την Ελλάδα.

Οι Εξοδίτες πραγματοποίησαν το μεγάλο άλμα προς την Ελευθερία, την Ελπίδα, την Αιωνιότητα. Δεν πρόδωσαν, δεν δέλιασαν, δεν παραδόθηκαν.

Σήμερα, η έξοδος αποτελεί ένα από τα σπουδαιότερα ορόσημα της Ελληνικής Επανάστασης, το οποίο εξακολουθεί να συγκλονίζει.

Η Λαμπρή

Φώτης Κουλαρμάνης

Στη Λαμπρή και Πασχαλιά,
λάμπουν όλοι στην εκκλησιά,
Χριστός Ανέστη ανακράζουν,
και όλοι αδελφικά δοξάζουν.

Όλοι τους κρατούν λαμπάδες,
Χριστός Ανέστη οι ψαλτάδες,
αληθώς Ανέστη αναφωνούν,
την Ανάσταση υμνολογούν.

Αγια ημέρα βέβαια η Λαμπρή,
χριστιανική και μεγάλη γιορτή,
Ορθοδοξίας είναι μέγιστη τιμή,
μεγάλη ημέρα είναι και κλητή.

Της χριστιανοσύνης καύχημα,
και των ορθοδόξων αγλάϊσμα,
Χριστός εξανέστη ο νικητής,
όλων των ανθρώπων λυτρωτής.

Αναστήθηκε θεόσταλτος Χριστός,
ανέστησε τον άνθρωπο ως θνητός,
οι πιστοί πάντα τον ευλογούν,
την Ανάσταση αυτού υμνολογούν.

ΜΑΤΑΙΟΤΗΤΑ

† *Τάκης Παπαδημητρίου*

Δεν ωφελούν οι τιμές,
να μνημονεύονται στιγμές
με δράση του εκλιπόντος
του τιμώμενου απόντος.

Αφού σήμερα δεν ζει
και τούτες τις τιμές να δει.
Αυτό κάτι θα μετρούσε
και θα τον ευχαριστούσε.

Δεν είναι εδώ για να χαρεί
τέτοια «χαρά» δεν την μπορεί
που όλοι τον (αείμνηστο) τιμούμε
και λιβανωτό σκορπούμε.

Δεν θέλουν οι νεκροί τιμές
διπλώματα, περγαμηνές.
Αυτά οι ζωντανοί τα ... «κυνηγούνε»
τη ζωή να... «ξεγελούνε».

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Πήραμε τις συνδρομές των μελών μας για τα έτος 2026. Ο εντός παρενθέσεως αριθμός είναι της διπλότυπης απόδειξης:

ΕΤΟΣ 2026

Γεωργακόπουλος Ιωάννης (έτη 2025-2026)	(53)
Γαβαλάς Ιωάννης	(54)
Καλιακάτσου Ιφιγένεια	(55)
Παπαδημητρίου Άννα	(56)
Ρήγα Αναστασία - Βαλεντίνη	(61)

ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΑΜΕΙΟΥ

Τσώλης Γιάννης	(52) 50€
Παπαφίλης Στυλιανός	(58) 50€
ΑΝΩΝΥΜΟΣ	(60) 50€

ΔΩΡΕΑ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ

Το μέλος μας Παντελής (Λάκης) Χατζής κατέθεσε το ποσόν των 150€ (59) στη Μνήμη της κόρης του Ιωάννας. Το Δ.Σ. της Ένωσης ευχαριστεί κι εύχεται υγεία σε αυτόν και την οικογένεια του και να θυμάται την ΙΩANNA.

ΔΩΡΕΑ

Το μέλος μας Δημήτρης Μαυραειδόπουλος κατέθεσε ΔΩΡΕΑ, το ποσόν των 200€ (57). Το Δ.Σ. ευχαριστεί κι εύχεται υγεία και δημιουργία.

Η συνδρομή σας στην Εθνική Τράπεζα
IBAN: GR6101100400000004062505138

Ο Εθνομάρτυρας Επίσκοπος Ρωγών και Κοζύλης Ιωσήφ.

Ο Επίσκοπος Ρωγών και Κοζύλης Ιωσήφ γεννήθηκε στα Αμπελάκια ή Τσαριτσάνη της Θεσσαλίας περίπου το 1776 (ορισμένες πηγές αναφέρουν και το 1780) κατά την οθωμανική

Ευάγγελος Θ. Κατσίμπρας

περίοδο, σε οικογένεια με έντονο θρησκευτικό και εκκλησιαστικό υπόβαθρο. Από νεαρή ηλικία διακρίθηκε για τη φιλομάθεια και την αφοσίωσή του στη θρησκευτική ζωή. Διδάχθηκε τα πρώτα γράμματα από ιερείς της περιοχής και συνέχισε τις σπουδές του στη σχολή της Τσαριτσάνης, όπου υπήρξε μαθητής σημαντικών δασκάλων του Γένους, μεταξύ των οποίων ο Κωνσταντίνος Κούμας.

Σε νεαρή ηλικία χειροτονήθηκε διάκονος και πρεσβύτερος από τον Μητροπολίτη Ελασσόνας Ιωαννίκιο, υπηρετώντας αρχικά ως εφημέριος στην Τσαριτσάνη. Με τη φυλάκιση και την περιπέτεια του 1814 από τις οθωμανικές αρχές, κατέφυγε στην Άρτα, όπου απέκτησε εμπειρία και γνώση για το έργο του ενόψει της επερχόμενης επαναστατικής περιόδου.

Το 1820 αναγορεύτηκε τιτουλάριος Επίσκοπος Ρωγών, βοηθός της Μητροπόλεως Ναυπάκτου και Άρτης, θέση από την οποία συνέβαλε στην προετοιμασία και οργάνωση της Ελληνικής Επανάστασης του 1821, φέροντας μαζί του βαθιά παιδεία και πνευματική

εμπειρία για την περίοδο της απελευθέρωσης.

Ο Επίσκοπος Ρωγών και Κοζύλης Ιωσήφ, συγκαταλέγεται μεταξύ των πλέον σεπτών και εμβληματικών εκκλησιαστικών μορφών της Ελληνικής Παλιγγενεσίας και αναγνωρίζεται δικαίως ως Εθνομάρτυρας της Ορθοδόξου Εκκλησίας και του Ελληνικού Έθνους. Η προσωπικότητά του αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα της σύζευξης πνευματικής αποστολής και εθνικής ευθύνης, όπως αυτή εκφράστηκε από ανώτερους εκκλησιαστικούς λειτουργούς κατά την προεπαναστατική και επαναστατική περίοδο.

Η Επισκοπή Ρωγών και Κοζύλης υπήρξε ιστορική εκκλησιαστική περιφέρεια της Ηπείρου με ρίζες στη βυζαντινή εποχή. Η γεωγραφική της έκταση εκτεινόταν περίπου δέκα χιλιόμετρα από τη σημερινή πόλη της Πρέβεζα έως την περιοχή του χωριού Νέα Κερασούντα, όπου δεσπόζει το ιστορικό Κάστρο των Ρωγών, σημαντικό διοικητικό και εκκλησιαστικό κέντρο. Στην περίοδο κατά την οποία ο Ιωσήφ ανέλαβε την Επισκοπή Ρωγών, ανέπτυξε πλούσια δράση σε πολλαπλά πεδία: εκκλησιαστικό, παιδαγωγικό, φιλανθρωπικό και εθνικό. Μεριμνήσε για την αναδιοργάνωση των εκκλησιαστικών υποθέσεων, την εκπαίδευση των νέων, την ανακούφιση των φτωχών και την καλλιέργεια της εθνικής

συνείδησης, καθιστώντας την Επισκοπή Ρωγών κέντρο πνευματικής και κοινωνικής ζωής.

Η σχέση του με τον Μητροπολίτη Άρτης και Ναυπάκτου Πορφύριο, υπήρξε ουσιαστική και καθοριστική. Ο Μητροπολίτης Πορφύριος τόνισε την αξιολύπη του Ιωσήφ και τον όρισε αντικαταστάτη του στην Επισκοπή Ρωγών όταν έπρεπε να συμμετάσχει στην Εθνοσυνέλευση. Αυτή η επιλογή καταδεικνύει όχι μόνο την εκτίμηση που του είχε ο ανώτερος εκκλησιαστικός ιεράρχης, αλλά και τη θέση του Ιωσήφ ως αξιόπιστου πνευματικού και διοικητικού ηγέτη σε κρίσιμες ιστορικές στιγμές.

Ο Ιωσήφ είχε μυηθεί στη Φιλική Εταιρεία, συμμετέχοντας στον μυστικό μηχανισμό που προετοίμασε την Ελληνική Επανάσταση. Παρά τη φυλάκισή του από τον Αλή Πασά στα Ιωάννινα το 1814, η αποφασιστικότητά του να συνεχίσει την πνευματική και εθνική του αποστολή παρέμεινε αδιάσπαστη. Κατέφυγε στην Άρτα, όπου συνέχισε ενεργά το έργο του και διατήρησε σημαντικές επαφές με πρόσωπα που συμμετείχαν στην προετοιμασία της Επανάστασης.

Με την έκρηξη της Επανάστασης το 1821, ο Ιωσήφ κατευθύνθηκε στο Μεσολόγγι, το οποίο εξελίχθηκε σε προπύργιο της ελευθερίας στη Δυτική Στερεά Ελλάδα. Κατά τις πολιορκίες της πόλεως, η παρουσία του υπήρξε καθοριστική, υπηρέτησε ως πνευματικός καθοδηγητής, ενίσχυσε το ηθικό των πολιορκημένων, τελούσε ιερές ακολουθίες, εξομολογούσε και παρηγο-

ρούσε τους αγωνιστές, ενώ ταυτόχρονα συμμετείχε στις κρίσιμες στρατηγικές και πολιτικές αποφάσεις της πολιορκημένης κοινότητας.

Ιδιαίτερος σημαντική υπήρξε η συμβολή του στη διαμόρφωση του Σχεδίου της Εξόδου. Ο Επίσκοπος Ιωσήφ δραματίσε πρωτεύοντα ρόλο στην κατάρτιση και οριστικοποίηση του σχεδίου της Έξοδος του Μεσολογγίου, το οποίο αποτελούνταν από δεκαεπτά (17) άρθρα. Το σχέδιο προέβλεπε λεπτομερώς τη διάταξη των σωμάτων, τη συγκρότηση των φαλαγγών, τη μέριμνα για τους αμάχους και τους τραυματίες και τη στρατηγική της συντεταγμένης εξόδου. Η συμμετοχή του Ιωσήφ εξασφάλισε πειθαρχία, ενότητα και ηθική νομιμοποίηση της απόφασης, αποτρέποντας τυχόν άτακτη διαφυγή που θα οδηγούσε σε ολοκληρωτική καταστροφή.

Κατά τις τελευταίες ώρες πριν την Έξοδο, τέλεσε ιερή ακολουθία και ευλόγησε τους αγωνιστές, ενισχύοντας το ηθικό τους με λόγους βαθιάς πίστεως και πατριωτικής αυτοσυνειδησίας. Όταν εγκλωβίστηκα στο ανεμόμυλο μαζί με γυναικόπαιδα, προέβη στην ανατίναξη του προκειμένου να μην πέσουν ζωντανοί στα χέρια του εχθρού. Η πράξη αυτή τον κατέστησε διαχρονικό σύμβολο αυτοθυσίας και ηρωισμού.

Η μορφή του Επισκόπου Ιωσήφ Ρωγών παραμένει έως σήμερα φωτεινό παράδειγμα εκκλησιαστικού ηγέτη που συνέδεσε αδιάρρηκτα την πίστη με την ελευθερία, την ποιμαντική ευθύνη με την εθνική αυτοθυσία. ■

UNESCO - Καθιέρωση της 9ης Φεβρουαρίου ως «Παγκόσμιας Ημέρας Ελληνικής Γλώσσας».

Απεστάλη συγχαρητήρια επιστολή της Ένωσης Ελλήνων Λογοτεχνών προς τον Γενικό Διευθυντή της UNESCO στο Παρίσι, κ. Khaled El-Enany

Η Ένωση Ελλήνων Λογοτεχνών, το αρχαιότερο λογοτεχνικό σωματείο της χώρας, απέστειλε συγχαρητήρια επιστολή στα κεντρικά γραφεία της UNESCO στο Παρίσι, προς τον

Απόστολος Φορλίδας

Γενικό Διευθυντή, κ. Khaled El-Enany, για την απόφαση της αρμόδιας πολυμελούς Επιτροπής της UNESCO για την ανακήρυξη - καθιέρωση της 9ης Φεβρουαρίου κάθε χρόνο, ως «Παγκόσμιας Ημέρας Ελληνικής Γλώσσας».

Η πρωτοβουλία για την καθιέρωση μιας ημέρας αφιερωμένης στην Ελληνική γλώσσα είναι παλιά, αλλά εμπεριστατωμένα ξεκίνησε το 2014, από έμπνευση του καθηγητή στο Πανεπιστήμιο της Καλαβρίας και στο Πανεπιστήμιο της Νάπολης Γιάννη Κορινθίου, τότε Προέδρου της Ομοσπονδίας Ελληνικών Κοινοτήτων και Αδελφοτήτων της Ιταλίας, μαζί με τα κλασικά λύκεια και την Ελληνική Κοινότητα της Νάπολης και Καμπανίας. Αρχικά υπήρξε ένα σχέδιο νόμου με τίτλο: «Καθιέρωση Παγκόσμιας Ημέρας Ελληνοφωνίας και Ελληνικού Πολιτισμού», με προτεινόμενη μέρα τη 20^η Μαΐου, πιθανή ημέρα γέννησης του Σωκράτη. Τελικά, μετά από πρόταση του συμβούλου πολιτισμικής διαχείρισης, Ηλία Μπουντούρη, επελέγη η 9^η Φεβρουαρίου, ημέρα μνή-

μης θανάτου το 1857 του Διονυσίου Σολωμού. Στη συνέχεια, με Κοινή Υπουργική Απόφαση (ΦΕΚ της 24ης Απριλίου 2017, αρ. 1384), ορίστηκε ο τίτλος «Παγκόσμια Ημέρα Ελληνικής Γλώσσας». Και τελικά, τον Νοέμβριο του 2025, κατά τη διάρκεια των εργασιών της 43^{ης} Γενικής Συνόδου της UNESCO στη Σαμαρκάνδη του Ουζμπεκιστάν, ανακηρύχθηκε επισήμως η καθιέρωση και διεθνώς της 9ης Φεβρουαρίου, ως Παγκόσμια Ημέρα Ελληνικής Γλώσσας.

Οι χώρες που υποστήριξαν και ψήφισαν την απόφαση

Η πρωτοβουλία υποστηρίχθηκε θερμά στην UNESCO, με την Αιτή να είναι η πρώτη χώρα που στήριξε συμβολικά αυτή την πρόταση, μιας και ήταν η πρώτη χώρα που αναγνώρισε την Ελληνική Επανάσταση του 1821, όταν ο Αϊτινός πρόεδρος εκείνης της εποχής Ζαν Πιερ Μπουαγέ, -σε εαυτό το μικρό νησάκι στον δυτικό Ατλαντικό-, ήταν ο μόνος που απάντησε έγκαιρα, για κάθε μορφής στήριξη στον αγώνα των Ελλήνων, στην επιστολή που είχε αποστείλει ο Αδαμάντιος Κοραής και οι υπόλοιποι επιφανείς Έλληνες, προς την παγκόσμια κοινότητα. Η Αιτή, έστειλε τότε στους Έλληνες 45 τόνους καφέ, προς πώληση, ώστε να αγοραστούν όπλα και πολεμοφόδια, αλλά το κυριό-

τερο, έστειλε και 100 Αϊτινούς εθελοντές. Οι 100 αυτοί αληθινοί Αϊτινοί συμπαράστατες, δεν έφθασαν ποτέ στην Ελλάδα. Έχασαν τη ζωή τους, κατά τη διάρκεια του μεγάλου και καιρικά επικίνδунου ταξιδιού, από την άλλη μεριά του Ατλαντικού, ως τα νερά της Μεσογείου.

Σημαντικό ρόλο στην απόφαση για την ελληνική γλώσσα έπαιξαν τα αιτήματα και η στήριξη που τύχαμε στην ημερήσια διάταξη της 221^{ης} συνόδου του Εκτελεστικού Συμβουλίου της UNESCO από τις χώρες: της Αλβανίας, της Αλγερίας, της Αργεντινής, της Αρμενίας, της Αυστρίας, του Μπαχρέιν, του Μπαγκλαντές, του Βελγίου, της Βολιβίας (Πολυεθνικό Κράτος), της Βουλγαρίας, του Καμερούν, της Χιλής, της Κίνας, της Κολομβίας, του Κονγκό, της Κροατίας, της Κύπρου, του Τζιμπουτί, της Αιγύπτου, της Ισημερινής Γουινέας, της Γκαμπόν, της Γερμανίας, της Ελλάδας, της Γρενάδας, της Αιτής, της Ινδίας, της Ινδονησίας, του Ιράν (Ισλαμική Δημοκρατία του), του Ιράκ, της Ιταλίας, της Ιαπωνίας, της Ιορδανίας, της Κιργιζίας, της Λετονίας, του Λιβάνου, της Λιβερίας, της Λιθουανίας, του Λουξεμβούργου, του Μαυροβουνίου, του Μαρόκου, της Μοζαμβίκης, της Νικαράγουας, της Νιγηρίας, του Ομάν, του Παλάου, του Παναμά, του Περού, των Φιλιππίνων, της Πολωνίας, της Πορτογαλίας, του Κατάρ, της Δημοκρατίας της Κορέας, της Ρουμανίας, του Αγίου Χριστόφορου και Νέβις, της Αγίας Λουκίας, του Αγίου Βικεντίου και Γρεναδίνων, της Σενεγάλης, της Σερβίας, της Σλοβακίας, της Σλοβενίας, της Νότιας Αφρικής, της Ισπανίας, του Κράτους της Παλαιστίνης, της Τυνησίας, της Ουκρανίας και της Υεμένης.

Η Ένωσή μας, απέστειλε ανάλογη επιστολή συγχαρητηρίων προς τους Πρωθυπουργούς της κάθε χώρας, για την συμβολή τους αυτή, αλλά και σε όσους εργάστηκαν στην Ελλάδα και το εξωτερικό για την επίτευξη αυτής της προσπάθειας.

Η εισήγηση προς τις αντιπροσωπείες των χωρών μελών

Το κείμενο στήριξης της απόφασης, συνετάχθη μετά από συνεργασία της Μόνιμης Αντιπροσωπείας της Ελλάδας στην UNESCO, με τους καθηγητές Γιώργο Μπαμπινιώτη, ομότιμο καθηγητή Γλωσσολογίας και πρώην πρότανη του Πανεπιστημίου Αθηνών και Χρήστο Κλαίρη, ομότιμο καθηγητή Γενικής Γλωσσολογίας του Πανεπιστημίου της Σορβόνης.

Το υποστηρικτικό εισηγητικό-επεξηγηματικό αυτό σημείωμα της πρότασης προς τις χώρες αυτές, είχε τα ακόλουθα:

Η ελληνική γλώσσα είναι φορέας πολιτισμού, κιβωτός αξιών, εννοιών, ταυτότητας, όργανο έκφρασης και δημιουργίας, και γέφυρα επικοινωνίας, κατανόησης και συναίνεσης. Ανάμεσα στις χιλιάδες γλώσσες, η ελληνική συνδυάζει ιδιαίτερα σημαντικά χαρακτηριστικά: (α) Μια αδιάσπαστη συνέχεια 40 αιώνων προφορικής παράδοσης και 35 αιώνων γραπτής παράδοσης, αν λάβουμε υπόψη τη Γραμμική Β' γραφή, ή τουλάχιστον 28 αιώνες γραπτής παράδοσης, αν περιοριστούμε στην αλφαβητική γραφή, η οποία καθιστά την ελληνική τη μακροβιότερη συνεχώς ομιλούμενη και γραπτή γλώσσα στην Ευρώπη. Όπως είπε, ο ποιητής Γιώργος Σεφέρης, κατά την ομιλία του, στην τελετή απονομής του βραβείου Νό-

μπελ, το 1963: «Η ελληνική γλώσσα δεν έπαψε ποτέ να ομιλείται. Έχει υποστεί τις αλλαγές που βιώνουν όλα τα ζωντανά όντα, αλλά δεν υπήρξε ποτέ κενό». (β) Μια εξαιρετικά επεξεργασμένη δομή ως γλώσσα (λεξιλόγιο, γραμματική και συντακτικό), λόγω της χρήσης της, από απaráμιλλες ιστορικές προσωπικότητες της λογοτεχνίας, της ποίησης, του θεάτρου, της φιλοσοφίας, της πολιτικής και της επιστήμης και από τους Πατέρες της Εκκλησίας. (γ) Μια ευρεία παρουσία σε πολλές γλώσσες, καθώς, με την πάροδο του χρόνου, η ελληνική υπήρξε μια από τις σημαντικότερες γλώσσες, όσον αφορά την επιρροή της σε όλες τις άλλες ευρωπαϊκές γλώσσες και, μέσω αυτών, στον κόσμο των γλωσσών. Επιπλέον, η ιδιαίτερη σημασία της ελληνικής γλώσσας επιβεβαιώνεται σαφώς από το γεγονός ότι διδάσκεται διεθνώς, τόσο στην αρχαία της μορφή, σε έδρες Κλασικών Σπουδών σε όλο τον κόσμο, όσο και στη μεσαιωνική (βυζαντινή) και σύγχρονη μορφή της. (δ) Η ελληνική γλώσσα, ήταν και παραμένει μέχρι σήμερα, μια ανεξάντλητη πηγή, διεθνούς επιστημονικής ορολογίας. 2. Ως γλωσσικό λίκνο βασικών εννοιών του πολιτισμού, της επιστήμης και της φιλοσοφίας, η ελληνική, κατέχει με ιστορικά και αντικειμενικά κριτήρια, μια ξεχωριστή θέση, ανάμεσα στις γλώσσες του κόσμου. 3. Η επίγνωση της φωνολογικής δομής της ελληνικής γλώσσας, οδήγησε τους Έλληνες του όγδοου αιώνα π.Χ. να καινοτομήσουν στο φοινικικό αλφάβητο, που βασίζεται σε σύμφωνα, επινοώντας φωνήεντα, επιτυγχάνοντας έτσι τη δημιουργία ενός νέου φωνητικού αλφαβήτου, μέσω της μετάβα-

σης από ένα σύστημα γραφής, σε ένα σύστημα, όπου κάθε ήχος, κάθε φώνημα, αντιπροσωπεύεται, από ένα γράμμα. Με αυτόν τον τρόπο, με λίγα μόνο γράμματα (24) μπορεί να συμβολιστεί γραπτώς ένας άπειρος αριθμός λέξεων. Αυτό εξηγεί, γιατί ένας από τους μεγαλύτερους στοχαστές του κόσμου, ο Ιταλός Γαλιλαίος Γαλιλέι, θεωρούσε το ελληνικό αλφάβητο, ως τη «μεγαλύτερη ανακάλυψη του ανθρώπου». Κατά την μετακλασική ελληνιστική περίοδο, η ελληνική γλώσσα υπήρξε για έξι ολόκληρους αιώνες, η πρώτη διεθνής γλώσσα, η γλώσσα συναλλαγών πολλών διαφορετικών λαών (lingua franca) και, ταυτόχρονα, μια γλώσσα πολιτισμού (Kultursprache).

Ο.Η.Ε. - Ελληνική Γλώσσα και UNESCO

Οφείλουμε να αναφέρουμε ότι η πολυγλωσσία, ως βασική αξία των Ηνωμένων Εθνών, αποτελεί ουσιαστικό παράγοντα για την αρμονική επικοινωνία μεταξύ των λαών, η οποία προάγει την ενότητα στην ποικιλομορφία και τη διεθνή κατανόηση, την ανοχή και τον διάλογο. Η Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών, μέσω του ψηφίσματός 71/328 της 11ης Σεπτεμβρίου 2017 σχετικά με την πολυγλωσσία, χαιρέτισε την εφαρμογή, μιας ημέρας αφιερωμένης σε κάθε μία από τις επίσημες γλώσσες της, με σκοπό, την ενημέρωση και την ευαισθητοποίηση, σχετικά με την ιστορία, τον πολιτισμό και τη χρήση τους και ενθάρρυνε τον Γενικό Γραμματέα και θεσμούς, όπως η UNESCO, να εξετάσουν το ενδεχόμενο επέκτασης αυτής της σημαντικής πρωτοβουλίας, σε άλλες μη επίσημες γλώσσες που ομιλούνται σε όλο τον κό-

σμο. Η UNESCO, έχει ήδη αναγνωρίσει διάφορα στοιχεία, που συνδέονται με την ελληνική γλώσσα. Δύο στοιχεία της τεκμηριωμένης κληρονομιάς, οι μολύβδινες πινακίδες του Μαντείου της Δωδώνης και ο Πάπυρος του Δερβενίου: Το παλαιότερο βιβλίο της Ευρώπης, που εγγράφηκε στο Διεθνές Μητρώο Μνήμης του Κόσμου το 2023 και το 2015 αντίστοιχα. Δύο στοιχεία άυλης πολιτιστικής κληρονομιάς, το Πολυφωνικό Καραβάνι, η έρευνα, η διαφύλαξη και η προώθηση του ηπειρωτικού πολυφωνικού τραγουδιού, που επιλέχθηκε το 2020 στο Μητρώο Καλών Πρακτικών Διαφύλαξης και η Βυζαντινή Μουσική, που εγγράφηκε το 2019 στον Αντιπροσωπευτικό Κατάλογο της Άυλης Πολιτιστικής Κληρονομιάς της Ανθρωπότητας.

Υπό το πρίσμα των ανωτέρω, το Εκτελεστικό Συμβούλιο έλαβε απόφαση με το σκεπτικό ότι η ελληνική γλώσσα, πληροί, μια σειρά από λόγους, για να της καθιερωθεί Παγκόσμια Ημέρα, υπενθυμίζοντας περαιτέρω ότι η ελληνική γλώσσα, η οποία είναι η επίσημη γλώσσα σε δύο κράτη μέλη της UNESCO (Ελλάδα & Κύπρος), είναι επίσης, μια από τις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σημειώνοντας ότι με κύριο φορέα, τη μεγάλη ελληνική διασπορά, η ελληνική γλώσσα ομιλείται, τόσο στην ευρύτερη γεωγραφική περιοχή της Νοτιοανατολικής Ευρώπης και της Μεσογείου, όσο και στην Αυστραλία, τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής, τον Καναδά, την Αφρική και τη Λατινική Αμερική. ■

Το μήνυμα

Αγάπη Ευθυμιοπούλου

Γλάρος γοργόφτερος κοιτά καρτερικά
ψάχνει ένα μέρος καθαρό για να βουτήξει
πετρέλαια, λάδια, πλαστικά, μεταλλικά,
παντού επιπλέον και φοβάται να τ' αγγίξει.

Με τους ανθρώπους τα 'χει βάλει που πετούν
τόνους σκουπίδια και τη φύση τη βρωμίζουν
ενώ στα χέρια τους όλη τη γη κρατούν,
άσπλαχνα φέρονται και την εξευτελίζουν.

Πάει στα σύννεφα και τα παρακαλά
σχήμα ν' αλλάξουνε και μήνυμα να γράψουν
«Προσέξτε φίλοι μου, στο χρόνο που κυλά,
τα απορρίμματα όλους μας θα μας βλάψουν».

Χριστός Ανέστη! Πήλιο-Μεγάλη Παρασκευή-Πάσχα 2023

Η α' θελα να μοιραστώ μαζί σας τις καταγιγιστικές εντυπώσεις από ένα συγκλονιστικό ταξίδι, που παράλληλα συνοδευόταν απο εναλλασσόμενες καταγιγίδες, κουρελιασμένα σύν-

Λυδία Σαρρή

νεφα και εκρηκτική ηλιοφάνεια, όλα μέσα σε μια οργιαστική φυση, στο Πήλιο βέβαια!

Προηγήθηκε η Αποκαθήλωση, Μεγάλη Παρασκευή, των τριών σωμάτων, των δυο ληστών που Ιησού όλα πολύ ωραία ζωγραφισμένα με τη βυζαντινή αγιογραφία, πάνω σε ξύλο, στηριγμένα σε τρεις πελώριους τιμεντένιους σταυρούς, που δέσποζαν στην κορυφή ενός καταπράσινου λόφου, απέναντι από τη Μονή Ξενιάς στον Αλμυρό του Βόλου. Ένα πελώριο πλήθος και μια παιδική μπάντα να προηγείται κι ένας ρασοφόρος να τη διευθύνει Χορωδία ψαλτών και ο δεσπότης με τους ιερείς να ελίσσονται, ανεβαίνοντας το λόφο του Γολγοθά όπου έγινε η Αποκαθήλωση. Όλα σαν ζωντανή Χολιγουντιανή ταινία!

Το Μεγάλο Σάββατο, ξεκινώντας από το θαυμάσιο ξενοδοχείο «Ο Μάνθος», στα έρημα από σκιέρ τώρα Χάνια, περιηγηθήκαμε στα χωριά του Πηλίου: στον ανθισμένο Κισσό με τις καμέλιες δέντρα και τις «ποδιές» στο τέμπλο της Αγιά-Μαρίνας με τα ζωγραφιστά βάζα με τα λουλουδια. Στην Τσαγκαράδα θαυμάσαμε τον τερατώδη προϊστορικό,

λες, πλάτανο, όπου στις κουφάλες του παιζογελούσαν παιδάκια! Όλα όμως τα κάλυψε η απίστευτη συντηρημένη και καθαρισμένη, «Δευτέρα Παρουσία» στην εκκλησία των Ταξιαρχών στις Μηλιές. Την πετρόχτιστη αυτή εκκλησία με τις εξωτερικές αφίδες, που προστάτευαν το πεζούλι που περιτρέχει τον νότιο τοίχο. Την είχαμε. Δει τη δεκαετία του 1960 όταν πρωτοεπισκεφτήκαμε τη φίλη μας, Μηλιώτισσα, Ελένη Καραγιάννη. Τότε μεν οι τοιχογραφίες ήταν ακαθάριστες και δυσδιάκριτες τώρα όμως έλαμπαν σαν την πατρίδα μας που προσπαθεί να καθαριστεί και λάμψει. Οι Άγγελοι-Ταξιάρχες σάλπιζαν την έλευση της Δευτέρας Παρουσίας και οι ανεωγμένοι τάφοι ξέβραζαν τους νεκρούς, τα ψαρια της θαλασσας τους πινημένους και τα σαρκοφάγα της γης τους φαγωμένους! Όλα τα παρέσυρε ο αιματοβαμμένος Πυριφλεγέθων ποταμός και τα οδηγούσε στα τρομερά δόντια του Βύθιου Δράκοντα που τα κατάπινε! Τέτοια εντυπωσιακή Δευτέρα Παρουσία με τον Μεγάλο Κριτή, τον Ιησού στο θρόνο στον ουρανό, τη ζυγαριά και τα τάγματα των δικαίων και των Αγίων! Κάπου να μισοφαινονται τα καταπράσινα ρουμάνια και να διακρίνονται τα γαλάζια πλάτη του Αιγαίου και τ' αυτιά μας να συλλαμβάνουν τα τιτιβίσματα των αηδονιών. Όλα τα κάλυπταν τα Πασχαλιάτικα καταγιγιστικάτσιμπούσια. ■

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΑΘΗΝΑ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΣΠΑΡΤΗ

Οι γυναίκες της αρχαίας Αθήνας ήσαν σε μεγάλη αντίθεση με τις γυναίκες της αρχαίας Σπάρτης, τόσο στην αγωγή, όσο και στη θέση που είχαν στην κοινωνία. Ως ένα μέτρο σύ-

Αθανάσιος Στ. Παπαθανασίου

γκρισης προσφέρονται, σε ένα βαθμό, όσα περιέχονται στο βιβλίο του CARTLEDGE PAUL «ΟΙ ΣΠΑΡΤΙΑΤΕΣ» έκδ. Λιβάνη 2003, λίγα από τα οποία, επιλεκτικά, αναφέρονται εδώ.

Στην αρχαία Αθήνα

Δεν υπήρχε κάποιο επίσημο σύστημα μόρφωσης για τη νεαρή Αθηναία, η οποία εκπαιδευόταν μόνο για τα οικιακά καθήκοντα, που ήταν υποχρεωμένη να εκπληρώνει ως καλή σύζυγος και μητέρα. π.χ.: ύφανση, προετοιμασία του φαγητού, φροντίδα των παιδιών, διαχείριση των οικογενειακών ζητημάτων.

Όσο ήταν ακόμα στην παιδική ηλικία, οι μερίδες φαγητού που έτρωγε ήταν μικρότερες από εκείνες των αδελφών της.

Όταν έμπαινε στην εφηβεία, παρέμενε έγκλειστη στο σπίτι του πατέρα της ή του κηδεμόνα της μέχρι να παντρευτεί κάποιον άντρα, ο οποίος, αν μπορούσε να ανταπεξέλθει οικονομικά, θα την κρατούσε όσο το δυνατόν περισσότερο μακριά από τη δημόσια θέα και θα θεωρούσε ατιμωτικό να τη δει να μιλάει με άντρες που δεν ήταν συγγενείς της.

Δεν της επιτρεπόταν να είναι ιδιοκτήτρια σημαντικών περιουσιακών στοιχείων και δεν είχε το δικαίωμα να εκφράζει τη γνώμη της για τα κοινά, παρόλο που ζούσε σε μια πόλη που εκθειάζεται για τη δημοκρατία της. Είναι ενδεικτικό το γεγονός ότι οι πιο διάσημες γυναίκες της Αθήνας δεν ήταν Αθηναίες, αλλά εταίρες από άλλες πόλεις. Οι εταίρες είχαν την επίδραση και την επιρροή σε όλους τους τομείς: Πολιτικούς, στρατηγούς, εξέχοντες κυβερνήτες, μεγάλους συγγραφείς, ποιητές, γίγαντες του πνεύματος και της τέχνης και γενικά στον πολιτικό, στον πνευματικό και καλλιτεχνικό τομέα της αρχαίας Αθήνας. Ήταν τα πρότυπα γυναικών, όμως, παρά την ισχύ που διέθεταν, βρίσκονταν εκτός των κοινωνικά αποδεκτών ορίων.

Στην αρχαία Σπάρτη

Κατά την άποψη του λόγιου Φρανσουά Ολιέ, η σχέση του μύθου και της πραγματικότητας, για τη Σπάρτη, είναι τόσο δυσδιάκριτη που χαρακτηρίστηκε ως «χίμαιρα». Κατ' αυτόν, η πιο ενδιαφέρουσα και αμφιλεγόμενη από τις πτυχές της σπαρτιατικής κοινωνίας είναι, πιθανότατα, η θέση που είχαν οι γυναίκες σε αυτή. Ήταν δραστήριες, σημαντικές, ανεξάρτητα σκεπτόμενες και εξέφραζαν τις απόψεις τους. Και παρόλο που δεν μπορούσαν να εκφράζουν

τις απόψεις τους στη συνέλευση των Σπαρτιατών πολεμιστών, είχαν βρει άλλους τρόπους για να γίνονται γνωστές και αισθητές οι απόψεις τους.

Οι Σπαρτιάτισσες ήταν απαλλαγμένες από τον καθημερινό μόχθο των οικιακών εργασιών. Γυναίκες και άντρες είλωτες αναλάμβαναν αυτές: μαγείρευαν, ύφαιναν, φρόντιζαν τα παιδιά τους κ.λπ.

Οι νεαρές κοπέλες, το πρωί εκπαιδεύονταν όπως και τα αγόρια, σε διαφορετικούς χώρους. Αλειμμένες με λάδι, έτρεχαν σε αγώνες. Και με απώτερο σκοπό να προσελκύουν θαυμαστές, συμμετείχαν σε αγώνες ρίψης ακοντίου και δίσκου, πάλευαν – σε μερικές περιπτώσεις ακόμα και με αγόρια – και γυμνάζονταν εντελώς γυμνές σε δημόσιους χώρους.

Μεγάλη ήταν και η φήμη για τη φιληδονία τους. Το υποτιμητικό επίθετο «φαινομηρίδες» επινοήθηκε γι' αυτές, επειδή κατά της άθλησής τους φαίνονταν οι μηροί τους. Φαίνεται, επίσης, ότι οι Σπαρτιάτισσες απολάμβαναν μεγάλη ανεξαρτησία και στην ερωτική τους ζωή.

Παρόλο που ο κύριος σκοπός της φυσικής εκγύμνασης ήταν η ευγονική, και τις χαρές της μητρότητας αντιμετώπιζαν με πολύ μεγάλη σοβαρότητα., ενούτοις, η φαινομενική χειραφέτηση των γυναικών ήταν τόσο μεγάλη, ώστε ο Αριστοτέλης κατηγορήσε τις Σπαρτιάτισσες, για την τελική κατάρρευση της Σπάρτης.

Το ξέφωτο

Γιώγια Σιώκου

Μονοπάτια σκαλισμένα στον γκρεμό
οδηγούν σε ξέφωτο,
εκεί που σμίγει ο στοχασμός
γιαλού και θάλασσας,
με τα δέντρα γυμνά
πίσω απ' τις ξερολιθιές
να ποαναγγέλλουν·
τα μαλάματα της άνοιξης.

Νεότητα

Γιάννης Κ. Τσώλης

Αντίκρισα δυο πρόσωπα
γλυκά, νεανικά
και χάθηκα στη Λάμψη
των ματιών τους
Με γύρισαν ξανά
στο παρελθόν τ' ονειρεμένο
που 'κανα όνειρα
Τότε που 'παίρν' ο ήλιος
Φως απ' τα μάτια μου
κι έλαμπαν οι μέρες
Που το φτέρωμά μου
το πολύχρωμο
με ύψωνε πάν' απ' τη γη
και θάμπωνε τ' αστέρια
Τότε που η κάθε άνοιξη
χρώμα απ' το χρώμα μ' έπαιρνε
κι απ' τα μύρα μου, μύρο
Κι ενώ 'γώ ζούσα τ' όνειρο...
Κρίμα! Που δεν το γνώριζα
κι όνειρ' αποζητούσα!

Μέσα από τις λέξεις

Γιάννης Τσούτσιας

Σε κήπο πελάγου τα κύματα ανθίζουν,
κοχύλια αφρού πορείας ρημάτων.
Αστέρια υγρά αγκαλιάζουν το σώμα.

Ουτοπίας αντίγραφο παλμών σελίδας βράχων,
σταγόνων φλόγας τύραννος έντυπου νόστου.
Νυχτοφόρα αγγίγματα πληγής νημάτων πέννας.

Σε διαδρομές μελάνης, δάχτυλα φθόγγων,
σκυμμένη ώρα χάρτινης φωτιάς,
με φωνές γραμμάτων, τους στίχους ξυπνάνε.

Θέληση

Θωπεύω

Μαίρη Τσούτσια

Ουράνιοι παλμοί
σε φωτός αυγή
λικνίζουν τα όνειρά μας.

Η έγνοια και το νοιάξιμο
ατέρμονα μερόνυχτα
συντροφικά μας γνέφουν.

Πόθος μας κρυφός
κλεισίματος άκουσμα
οριστικού σφραγίσματος τέλος.

Ρηχά εφήμερα
στιγμών βασιλεία
ψυχών ελιξήρια.

Ταξιδιάρικα πουλιά
του δάσους κυνηγοί
αλχημιστές μεσαιωνικοί.

Φτενές κλωστές
ενώνουν ζώες μυστικές
αιώνια φθαρτές.

Πικροί λυγμοί
σε νύχτας σιγή
ηχούν στο σκοτάδι
ζητώντας ένα χάδι.

ΥΨΗΛΕΣ ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΕΣ

Γιάννης Πανούσης, τ. Υπουργός

Ο ανεμιστήρας
 παίρνει στροφές αγκομαχώντας.
 Τα γκαρσόνια έχουν κενό βλέμμα.
 Η βεράντα του ξενοδοχείου άδεια
 λόγω αφόρητης ζέστης.
 Η υγρασία πνίγει το τραγούδι των τζιτζικιών.
 Η γηραιά κυρία
 που κουνάει τη σπασμένη βεντάλια
 σαν να 'ναι μαντήλι αποχαιρετισμού
 έχει καρφώσει το βλέμμα
 στο καΐκι που πλέει κοντά στην παραλία
 ελπίζοντας ότι αυτή τη φορά
 θα έχουν πιαστεί στα δίχτυα του
 κοχύλια και σειρήνες από τις χαμένες ατλαντίδες
 των ανεκπλήρωτων καλοκαιρινών ερώτων της,

Προθέσεις

Σκέψεις

Σπύρος Π. Ραδίτσας

Μ' αρέσει να φιλτράρω
 τις προθέσεις.
 Στις προοδευτικές
 πηγαίνω μαζί τους.
 Αν δε αυτές σημάνουν
 συναγεμίο,
 τρέχω κοντά τους
 για να με ξυπνήσουν
 από τον λήθαργο μου.
 Σε καμιά, όμως, περίπτωση
 δεν αφήνω τις προθέσεις
 να εκβιάσουν
 τη βούλησή μου,
 αλλά και καμιά βούληση
 δεν επιτρέπω
 να έρθει κοντά μου
 χωρίς πρόθεση.

Άφησε τη χαρά
 μόνη της
 να έλθει κοντά σου.
 Στις πολλές αναλύσεις
 οι σκέψεις
 καίγονται.
 Κοίταξε
 το κάθε σου βήμα
 να 'χει ήχο.
 Κι αν η ζωή
 σε γυρίσει πίσω
 μην απελπιστείς.
 Είναι για να πάρεις
 φόρα
 να ξανατραβήξεις
 μπροστά.

Η ΟΜΟΡΦΗ ΝΕΡΑΙΔΑ*«Το χωριό μου»***Χρήστος Ν. Καραγκούνης**

Νεράιδα εάν ήσουν κοπελιά, εγώ θα σε είχα κλέψει
απ' τις ψηλές βουνοπλαγιές, που με έχουνε μαγέψει

Μη με ρωτάς εάν σ' αγαπώ, γιατί δεν ξέρω πόσο
από τη Γη ως στον ουρανό, ακόμα και άλλο τόσο

Δε βγαίνεις απ' τη σκέψη μου, κι ας είσαι μακριά μου
παντοτινά σε σκέπτομαι, και σε έχω στην καρδιά μου

Στα όνειρά μου έρχεσαι, συχνά και με χαϊδεύεις
μες τα άγρια μεσάνυχτα, και την αυγούλα φεύγεις

Πάντοτε κάνω προσευχή, κι απ' το Θεό ζητάω
στον τόπο που γεννήθηκα, εκεί να ξαναπάω

Στις ανηφόρες της ζωής, δεν έχω εγώ αποστάσει
με φορτωμένο το σταυρό, στην κορυφή έχω φτάσει

Δεν με τρομάζουν οι βροχές, οι μπόρες, το χαλάζι
όταν σε νοιώθω μακριά, με τρώει το μαράζι

Γιατί δεν ξέρω η φωτιά, πότε και που θα ανάψει
με συντροφιά τον άνεμο, ό,τι κι αν βρει θα κάψει

Γι' αυτό πολύ μ' ανησυχεί, μήπως και δεν προλάβω
στο τόπο που γεννήθηκα, την θέση μου να λάβω

θέλω να είναι Άνοιξη, που ανθίζουν τα λουλούδια
την ώρα του θανάτου μου, για να μου πουν τραγούδια

Παλαιστίνη ώρα μηδέν

Γιώργος Σπ. Μουσελίμης

Στον ουρανό της τριγυρνάν άγγελιοι
 κι η γη της τρέμει.
 Τα βουνά κι οι κάμποι γέμισαν κουφάρια
 κι η δόξα μόνη μένει.
 Μάρτυρες παντού περπατάνε
 ζωντανοί ή πεθαμένοι.
 Οι άνθρωποι λούζονται στο αίμα
 κι ο θεός δεν κρένει
 Καμπάνες ηχούνε με νόημα
 κι ο λαός αναμένει.
 Η θάλασσα κι αυτή δακρυσμένη
 βουρκωμένη.
 Ο αγέρας μυρίζει σάρκα, τα κοράκια ορμάνε
 να φαν ότι μένει.
 Τα κανόνια βροντούν και παντού σκοτωμένοι
 θημωνιά στοιβαγμένοι.
 Και στον Άδη ο χάρος ολουνών ο κουμπάρος
 αναμένει.
 Παλαιστίνη ώρα μηδέν.

Αέναα...

Γιάννης Τσούτσιας

Διώχουν τις ώρες τα λεπτά,
 κόρες χρόνου ταινίας στιγμών,
 ημίαιμων χρησμών μητέρες δίψας...
 Κι αυτές στο παρελθόν κολυμπάνε.

Φύλλα ξερά που κάποτε γεύτηκαν χυμούς,
 φορτωμένα μνήμες ορίων ηδονής,
 όνειρα αφρόντιστα άχραντης φωτιάς,
 στις ψυχής το λιμάνι δένουν.

ΔΕΝ ΕΙΠΑ ΤΙΠΟΤΑ

Άννα Μαυροειδή

Τα ωραιότερα ποιήματα
 τα έγραψα εν αγνοία σου.
 Για να μην έχεις να μου προσάψεις
 πως τάχα γυρεύω την αγάπη σου.
 Όσο και αν τη λαχταρούσα
 προτίμησα τη σιωπή.

Στο πρόσωπό σου αντιφέγγουν
 όλα τα πρόσωπα των παιδικών μου χρόνων
 βουτηγμένα σε λύπη και αίμα πικρό.
 Ούτε ένα παράπονο
 δε γλίστρησε απ' τα χείλη μου.
 Να μη σκεφτείς ότι γυρεύω ανταπόκριση.

Τα καυτά μου δάκρυα
 τα στέγνωσα κρυφά στο νεροχύτη.
 Εχθές καμώθηκα πως ήμουν
 το πιο χαρούμενο κορίτσι.
 Κρατούσα στην παλάμη μου όλο τον κόσμο
 και οδοιπορούσα σ' έναν δρόμο
 που χάραξα δίχως επιστροφή.

Στεφάνι

Χρυσοντίνα Παπαδάμ

Του Μαγιού ανθισμένο στεφάνι
 έχω φτιάξει για να σου φέρω,
 κι έχω κλέψει απ' όλη τη φύση
 ό,τι είχε το πιο ωραίο.

Μα είναι τόση η ομορφιά της,
 που ένα δείγμα της πήρα μόνο

και στο φέρνω με ένα πόνο,
 γιατί είναι μικρή η αγκαλιά μου,
 όλ' αυτά να σου φέρω χαρά μου.

Φαίνετ' όμως πως ήτανε λίγα,
 τόσο λίγα για να τα ζήσεις,
 κι αποφάσισες έτσι να φύγεις
 και παιδί να 'σαι πλέον της φύσης!

Του έρωτα ανθός*Άρης Γ. Χαραλαμπίκης*

Κλείνεις μες στην αγκάλη σου
τ' αρώματα του κόσμου
ολάνθιστο είσαι γιασεμί
και κλωναράκι δυόσμου.

Με κάνεις σαν μικρό θεό
όταν με αγκαλιάζεις
με της καρδιάς σου το σκοπό
στ' αστέρια μ' ανεβάζεις.

Του έρωτα είσαι ανθός
φωτιά μέσα στο χιόνι
αιθέρια μου μουσική
που την ψυχή μερώνει.

Μέσα σε πλέρια θαλπωρή
κι ασίγαστη την έγνοια
ανοίγεις φλέβες τ' ουρανού
και τις περνάς σε μένα.

Άνοιξε την αγκαλιά σου
και θα γίνω ουρανό
όλα τ' άστρα να 'ν' δικά σου
να 'χουν το δικό σου φως.

Άνοιξε την αγκαλιά σου
σαν τη θάλασσα πλατιά
μες στο θείο άρωμά της
ν' ανασαίνω ανεμελιά.

Πολιτικό Ρέκβιεμ*Γιάννης Καζάκος*

Τα περιτρίμματα της αγνωσίας
εξήλωσαν δόξα ηγέτη,
χωρίς συστολή, χωρίς αιδώ,
με την θρασύτητα του απαίδευτου μάγου
με την αναίδεια μυρίων πιθήκων.

Κι εμείς αθλιότατοι θεατές
του ανθρώπινου διασυρμού
μιλάμε για το αυτονόητο καθήκον.

Απλά μιλάμε
στην αυταπάτη της χθόνιας ασυλίας
θλιβεροί και ασήμαντοι
οδοιπόροι της καθημερινής πλήξης,
χωρίς τριγμούς συναλληλίας
προσμένουμε διαπορούντες
την ημερομηνία λήξης.

Ρολόγια*Γιάννης Γαβαλάς*

Του χρόνου οι σταλαγματιές
των ρολογιών οι χτύποι
φέρνουν και παίρνουν μυστικά
στάζουν χαρά και λύπη!

Προσπάθησε ξεδιάλυνε
υπάρχει μέσα εκεί
στους χτύπους τους μονότονους
του βίου η Μουσική!

Στο δίσκο των ωρολογίων
κοίταζε και θα δεις
πως πάει σιγά ή γρήγορα
ο κύκλος της ζωής!

ΑΠΟΗΧΟΣ**Έφη Χαντζούλη**

Με αργόσυρτα βήματα βαδίζει δειλά
ο γλυκός απόηχος των παιδικών μου χρόνων,
πρόθυμος ταχυδρόμος ενός ξεχασμένου ονείρου.
Το ράθυμο νου μου αφυπνίζει ευχάριστα
κι εκείνος με πεθυμιά τον ιχνηλατεί.
Ένα σπίτι φτωχικό μα γεμάτο ζωή
στου χωριού μου τη θερινή ανάπαυλα ζωντανεύει.
Η γιαγιά μου καλόβολη στέκει μπροστά μου
με τα ροζιασμένα της χέρια να με χαϊδεύει.
Η μυρωδιά του ζεστού της ψωμιού με τρελαίνει.
Θωρώ δυο φλυτζάνια καφέ αχνιστά, μυρωδάτα,
άλικα τριαντάφυλλα να στολίζουν το βάζο.
Δαντελένιες κουρτίνες τα παραθύρια κοσμούν.
Μια λάμπα σκορπά φως αχνό, λιγοστό.
Η αυλή πλημμυρισμένη από γεράνια,
ανθισμένες μανόλιες τα παρτέρια γεμίζουν.
Οι λεπτές μυρωδιές του κήπου μας γνώριμες,
διάχυτες απλώνονται επίμονα δίπλα μου.
Η πρωινή δροσούλα υγραίνει τ' αγιόκλημα.
Γυαλίζουν τα τσαμπιά των σταφυλιών, στραφταλίζουν.
Φλυαρούν οι πετούνιες με τις λευκές ορτανσίες.
Κι εγώ εθελοτυφλώ στη θελκτική τους ομορφιά.
Ο άνεμος σαλεύει των δέντρων τις φυλλωσιές,
σβήνει το θρόισμα μες στο χλιμίντρισμα των αλόγων.
Αξεδιάλυτες εικόνες ξεπηδούν αλληλένδετες
μέσα απ' του παρελθόντος την κρυφή χαραμάδα.
Στέκονται σκόρπια απομεινάρια, πολύτιμα.
Της παιδικής αθωότητας ικέτης δηλώνω
αυτής που σμίγει με του καλοκαιριού τη μαγεία.

ΘΑΛΑΣΣΙΝΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ

Σταύρος Παπουτσής

Το πρωινό αεράκι
ξύπνησε αθόρυβα τη θάλασσα,
να στήσει ως συνήθως παιγνίδι μαζί της.
Τα μικρά κυματάκια
που γεννούσε η ίδια,
τ' αχνοφωνακλάκια, τρέχανε
πίσω ή μπροστά απ' τον ανεμοδείκτη.

Κι όπως φλοισβίζανε και σπρώχνονταν
ή μάχονταν σαν ανέμελα αλογάκια,
το ένα μετά τ' άλλο,
η παιγνιδιάρια θάλασσα τα ηχοχρωμάτιζε
και τα στόλιζε με βελούδινο αφρό.
Ενώ το αεράκι κελαηδούσε χαϊδεύοντας
της θαλάσσιας ιέρειας το ελαφρύ βουητό.

Ατέλειωτο παιγνίδι έως την ακτή.

Εκεί που δεητικά λιώνουν τα κύματα,
που η θάλασσα αναστενάζει σιγανά
στη δικιά της μέθη παφλασμού,
και που δίπλα το αεράκι στήνει
το δικό του χορευτικό τραγούδι
στα κατάρτια κει ψηλά και κάτω
απ' την ασημένια λάμψη του πρωινού.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Ο ΕΡΩΤΑΣ ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΓΑΠΗ

Αγγελική Σταματούκου

Μου υποσχέθηκες το δαχτυλίδι που στο χέρι
Θα μου βάλεις, θα είναι με ασήμι από το φεγγάρι
Και διαμάντια ακριβά θα αστράφτουνε επάνω του Τα αστέρια.

Μου μιλούσες ασταμάτητα, για τη ζωή μας,
Για τον έρωτα το δικό μας, που δεν υπάρχει άλλος. Έλεγες τόσα πολλά...
Μα εγώ το μόνο που κοιτούσα είναι τα μάτια σου
Και το πόσο ήθελα να με κρατάς στην αγκαλιά σου.

Υποσχέσεις και λόγια πολλά που σαν φύλλα ξερά
Φύσηξε ο αέρας και τα πήγε πολύ μακριά.
Το βλέμμα των ματιών σου όμως είναι εδώ,
Χάδι τρυφερό και η αγκαλιά σου μοναδική.
Γιατί είναι το δικό μου λιμάνι.

Σε ευχαριστώ γιατί έβαζες φτερά στα όνειρά μας.
Σε ευχαριστώ για το ταξίδι ζωής, σε τρικυμίες,
Σε ανέμους. Σε ευχαριστώ, γιατί η αγκαλιά σου
Πάντα ήτανε πιο δυνατή.
Αυτό είναι ο έρωτας. Αυτό είναι αγάπη.

Στο Σπίτι που ΓΕΝΝΗΘΗΚΑ

Κωνσταντίνος Νικολόπουλος - Καμενιανίτης

Το σπίτι που γεννήθηκα,
για πάντα με προσμένει, απ' όπου κι αν γυρνάω.
Το σπίτι που γεννήθηκα, έρημο τώρα μένει
κι εγώ το νοσταλγώ.

Το σπίτι που γεννήθηκα,
ένα φτωχό καλύβι με παλατιού θωριά.
Εκεί σε μια ραχούλα, το δέρνουν τ' αγριοκαίρια
κι ο λίβας το χτυπά.

Το σπίτι που γεννήθηκα,
για πάντα στην καρδιά μου το έχω φυλαχτό.
Απάγκιο και λιμάνι μεσ' τον θολό του κόσμου,
τον μαύρ' ωκεανό.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

σελ.	σελ.		
Σημείωμα εκδότη (Α.Β.Τ.).....	1	UNESCO - Καθιέρωση της Παγκόσμιας Ημέρας	
Η Έξοδος των Ελεύθερων Πολιορκημένων.....	2	Ελληνικής Γλώσσας» (Απόστολος Φορλίδας).....	32
Προκήρυξη Λογοτεχνικού Διαγωνισμού.....	3	Το μήνυμα (Αγάπη Ευθυμιοπούλου).....	35
Παρουσίαση Βιβλίου του Γιάννη Τσώλη.....	4	Χριστός Ανέστη! (Λυδία Σαρρή).....	36
Δημήτρης Μασούρης.....	4	Οι γυναίκες στην αρχαία Αθήνα και στην αρχαία	
Οι Αγιαστές τίμησαν τον τόπο τους		Σπάρτη (Αθανάσιος Στ. Παπαθανασίου).....	37
Δημήτρης Κολέτσος.....	5	Το ξέφωτο (Γιώγια Σιώκου).....	38
Η Εκδήλωση για την Απονομή Διακρίσεων.....	6	Νεότητα (Γιάννης Κ. Τσώλης).....	38
Χαιρετισμός του Λευτέρη Β. Τζόκα.....	11	Μέσα από τις λέξεις (Γιάννης Τσουτσias).....	39
Χαιρετισμός της Σοφίας Σκλείδα.....	12	Θέληση - θωπεύω (Μαίρη Τσουτσias).....	39
Απονομή Βραβείων.....	13	Υψηλές θερμοκρασίες (Γιάννης Πανούσης).....	40
Βραβεύθηκαν για τα έργα τους (Φωτογραφίες).....	14	Προθέσεις - Σκέψεις (Σπύρος Π. Ραδίτσας).....	40
Έγραψαν.....	18	Η όμορφη Νεράιδα (Χρήστος Ν. Καραγκούνης).....	41
Στον Λευτέρη Β. Τζόκα (Π. Χαλαμπίδης).....	18	Αέναα... (Γιάννης Τσουτσias).....	42
Ευχαριστίες.....	21	Παλαιστίνα ώρα μηδέν (Γιώργος Μουσελίμης).....	42
Για σένα (Ελένη Παπαγεωργίου).....	21	Στεφάνι (Χρυσοντίνη Παπαδάμ).....	43
«Δεν έχω οξυγόνο» (Γιάννης Χατζηβασιλείου).....	22	Δεν είπα τίποτα (Άννα Μαυροειδή).....	43
ΟΡΕΣΤΗΣ (Λευτέρης Β. Τζόκας).....	23	Του έρωτα ανθός (Άρης Γ. Χαλαμπίδης).....	44
200 Χρόνια (Λάκης Χαντζής).....	24	Πολιτικό Ρέκβιεμ (Γιάννης Καζάκος).....	44
Ελεύθεροι πολιορκημένοι (Φ. Κουλαράνης).....	25	Ρολόγια (Γιάννης Γαβαλάς).....	44
Έξοδος του Μεσολογγίου (Παύλος Γ. Χρήστου).....	26	Απόηχος (Έφη Χαντζούλη).....	45
Η Λαμπρή (Φώτης Κουλαράνης).....	28	Θαλασσινό παιχνίδι (Σταύρος Παπουτσής).....	46
ΜΑΤΑΙΟΤΗΤΑ († Τάκης Παπαδημητρίου).....	29	Τι είναι ο έρωτας τι είναι η αγάπη (Αγγελική	
Ο Εθνομάρτυρας Επίσκοπος Ρωγών και		Σταματούκου).....	47
Κοζύλης Ιωσήφ (Ευάγγελος Θ. Κατσιμπρας).....	30	Στο Σπίτι που γεννήθηκε (Κωνσταντίνος	
		Νικολόπουλος - Καμενιανίτης).....	47

